

ARAŞTIRMA

AYLIK DERGI

2003/12 191687

Sayı: 26

Aralık 2003

3.000.000 TL

→ Kuran'da
Kadına Verilen Önem

→ Kıbrıs'ta Dönüm Noktası

← Bilimin Rotası
Doğru Çizilmelidir

← Siyonizm ve Hoçlular

Osmanlı Yahudileri

KURAN'DA
DUA

VCD

www.harunyahya.org

Harun Yahya'nın
eserlerinden
faydalanılmıştır.

Dergimizle
Birlikte
2 Muhteşem
VCD HEDİYE!

HAZRETİ
SÜLEYMAN

www.harunyahya.org

Harun Yahya'nın
eserlerinden
faydalanılmıştır.

الله
رسول
محمد

HARUN YAHYA

GELİN BİRLİK OLALIM

2

KAPAK KONUSU: YÜZYILLAR BOYUNCA HUZUR İÇİNDE YAŞAYAN GAYRİMÜSLİM BİR TOPLULUK: OSMANLI YAHUDİLERİ

Osmanlı idarecilerinin İslam ahlakı ile hareket ediyor olmaları, onların farklı millet ve dinlerden insanlara karşı hep hoşgörü ve anlayış ile yaklaşımlarını sağlamış, bu anlayıştan en çok fayda gören toplumlardan biri ise, dönemin Avrupası'nda büyük sıkıntı ve zulümlerle karşılaşan Yahudiler olmuştur.

6

TOPLUM: CAHİLİYE TOPLUMUNDA YÖNETİCİ KARAKTERİ

8

BİLİM: ÖRÜMCEK İPEĞİ ÜRETEK KEÇİLER

10

İNCELEME: HERŞEY GİBİ ASLINDA SİZ DE MOLEKÜLLERDEN OLUŞUYORSUNUZ

14

TARİH: SİYONİZM VE HAÇILAR

18

GÜNCEL: BİLİMİN ROTASI DOĞRU ÇİZİLMELİDİR

23

İNCELEME: DOĞA VE TEKNOLOJİ

24

KURAN BİLGİSİ: KURAN'DA KADINA VERİLEN ÖNEM

30

GÜNCEL: KIBRIS'TA DÖNÜM NOKTASI

34

TEKNOLOJİ: ATOMDAKİ TASARIMIN AÇTIĞI YENİ UFUK

36

KURAN BİLGİSİ: YAŞLILIK VE ÖLÜM

40

İNTERNET: www.harunyahya.org

Araştırma'dan

Din ve vicdan hürriyetini sınırsız bir şekilde kullanan Türkiye Yahudilerinin yüzyıllardır kesintisiz devam eden Cumartesi duası 15 Kasım sabahı patlayan bombalarla kesintiye uğradı. Beyoğlu Kuledibi'ndeki Neva Şalom Sinagogu ile Şişli'deki Beth Israel Sinagogu'ndaki patlamalarda 24 kişi hayatını kaybederken 300 kişi de yaralandı. Türkiye Sinagoglara düzenlenen saldırıların şokunu atlatamadan İngiltere Başkonsolosluğu ve bir bankanın genel merkezine düzenlenen intihar saldırılarıyla bir kez daha sarsıldı. İslam dininin kesin olarak lanetlediği terör saldırılarına maruz kalan vatandaşlarımıza Allah'tan rahmet diliyoruz. Sinagog katliamının ardından en çarpıcı açıklamayı Hahambaşı İshak Haleva yaptı. Türkiye tarihinde ilk defa kendilerini bir Başbakanın ziyaret etmesinden büyük memnuniyet duyduklarını açıklayan Haleva, Osmanlı İmparatorluğu'ndan ve Türkiye Cumhuriyeti'nden Allah razı olsun, dedi. Haleva konuşmasında ayrıca şunları söyledi: "Terörün dini ve ideolojisi yoktur. Bu olayda Musevilerden çok Müslümanlar öldü. Her gün gördüğümüz, selamlaştığımız insanlar öldü. Avrupa bunun farkında değil."

Araştırma dergisinin kapak konusunu tarih boyunca bu topraklarda huzur ve barış içinde yaşayan "Osmanlı Yahudileri"ne ayırdık.

Dünyayı kana bulayan siyasi gücün benzerlikleri; Siyonizm ve Haçlılar, İnsanların Düşünmek İstemediği Kaçınılmaz Gerçekler; Yaşlılık ve Ölüm, Cahiliye Toplumunda Yönetici Karakteri, Kuran'da Kadın'a verilen Önem, Bilimin Rotası Doğru Çizilmelidir, KKTC'de Seçime Doğru bu sayımızda yer alan konular arasında...

Bildiğiniz gibi derginiz Araştırma sizlere ilk sayısından bu yana önemli bir emek ürünü olan belgesel filmler hediye etmektedir. Bu belgesellerdeki önemli bilgileri çevrenizdeki insanlarla paylaşmanız bu önemli hizmetin daha da yaygınlaşmasına ve buradaki bilgilerin daha fazla insana ulaşmasına vesile olacaktır.

Bu sayımızda yine sizlere iki muhteşem VCD ediyoruz. Kuran ayetleri ışığında Hz. Süleyman'ın hayatının anlatıldığı "Hz Süleyman" ile Peygamber Efendimiz'in "ibadetin özüdür" dediği duanın önemini anlatıldığı "Kuran'da Dua" belgeselini zevkle seyredeceksiniz.

Dergimiz ile ilgili görüş ve önerilerinizi e-mail, mektup ve telefonla bizlere ulaştırabilirsiniz.

Yeni bir sayıda buluşmak dileğiyle...

Dış Politika, Kültür ve Tarihte ARAŞTIRMA

Sahibi ve Sorumlu Müdür: **Cihan AKÇALI**

Renk Ayrımı: **Uğur Grafik Baskı - Matbaa: FSF Matbaacılık**

Dağıtım: **D.P.P.-YAYSAT**

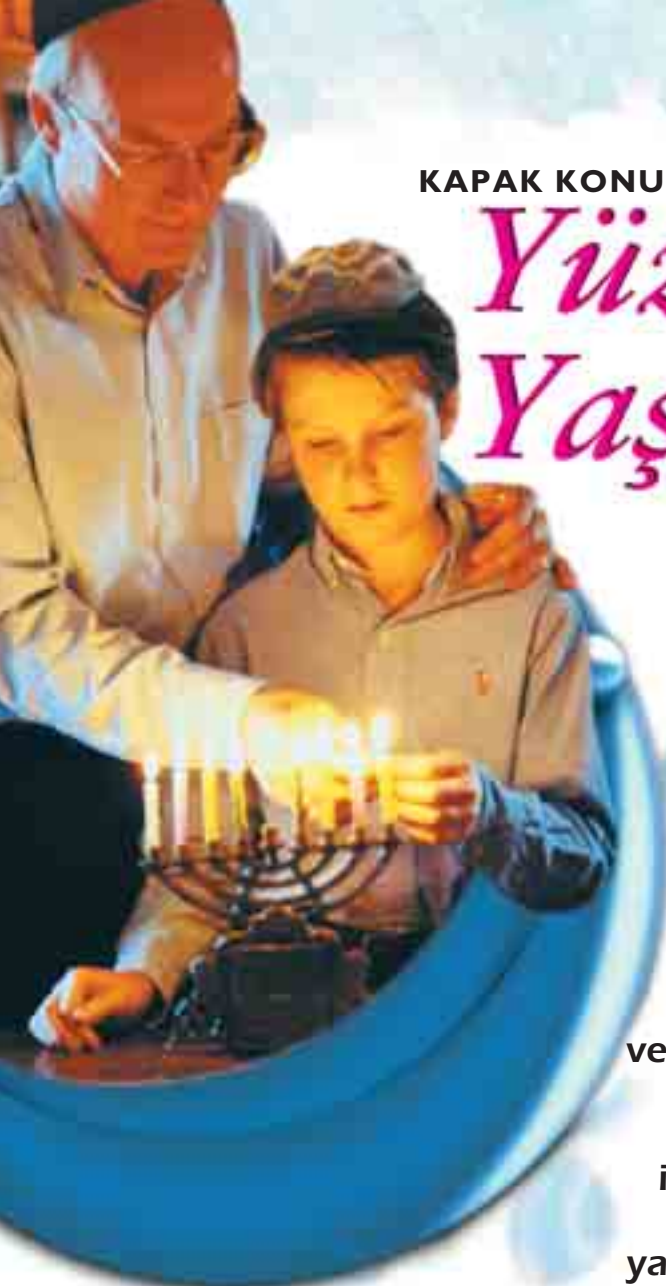
Adres: Akdeniz Cad. Hakperest Sok. No.10/3 Fatih/İstanbul

Tel: 0212 5326255 Fax: 0212 5325528

Avrupa Tel (Köln): 0177 2473203

KAPAK KONUSU

Yüzyıllar Boyun Yaşayan Gayrim

**Yahudiler huzur
ve güven buldukları
Osmanlı devleti
içinde, kendi
inançlarına uygun
olarak onurlu bir
yaşam sürmüşlerdir.**

Osmanlı İmparatorluğu Yahudiler için her zaman, güvenle sığınabilecekleri bir ülke olmuştur. Osmanlı idarecilerinin İslam ahlakı ile hareket ediyor olmaları, onların farklı millet ve dinlerden insanlara karşı hep hoşgörü ve anlayış ile yaklaşmalarını sağlamış, bu anlayıştan en çok fayda gören toplumlardan biri ise, dönemin Avrupası'nda büyük sıkıntı ve zulümlerle karşılaşan Yahudiler olmuştur. Müslüman Osmanlı halkı ve Yahudiler hep barış içinde yaşamışlardır.

19. yüzyılda tüm Batı dünyasını etkileyen ideoloji ve eğilimler, Osmanlı toplumu içindeki bazı Yahudileri de etkilemiştir. Bu akım ve ideolojilerin biri Siyonizm'dir. Ne var ki, Yahudi

toplumu içindeki bazı kişiler, Osmanlı'nın anlayışını ve hoşgörüsünü suis-timal edebilecek tavırlarda bulunmuşlardır. Ancak bu durum, Yahudi toplumunun içindeki küçük bir azınlık için söz konusudur. Osmanlı'daki Yahudilerin büyük bölümü ise, devlet otoritesine saygıyla ve kendilerine gösterilen anlayışın bilinciyle faaliyet göstermişlerdir.

Dolayısıyla bu yazımızda ele aldığımız bilgilerin amacı, Musevi yurttaşlarımızı incitmek veya eleştirmek değil, birtakım tarihi gerçekleri taraf-sızca inceleyebilmektir.

Yahudiler Osmanlıya Neden Sığındı?

Sultan I. Mehmet zamanından iti-

baren, Osmanlı'da iyi bir konuma sahip olan hatta sarayın daimi doktorluğuna kadar yükselerek alınan kararlarda etkili olan Yahudilerin bu durumu, Avrupa'daki soydaşlarının gözünden kaçmıyordu. 1430'da Osmanlı'ya yerleşen Haham İzak Sarfati, Osmanlı ve Orta Avrupa'nın değişik yerlerinde yaşayan Aşkenaz cemaatlerinin lideriydi. Sarfati, Avrupa'daki soydaşlarına Osmanlı'ya göç etmelerini önerirken Kudüs ve İsrail'e giden yolun Osmanlı'dan geçtiğini vurguluyordu: "Buraya, Togarma (Osmanlı) Ülkesi'ne geldim. Burada hiçbir şey eksik değildir. Togarma, Hasyat Ülkesi'ne (İsrail) giden yoldadır. Kudüs'e kadar bütün yol, denizin üzerinde altı millik bir geçiş dışında, karayoludur." (Togarma, Rozanes, cilt 1, s. 20)

Nitekim Kudüs, Osmanlı'ya ait oldu ve yeni fetihlerle gün geçtikçe büyüyen Osmanlı İmparatorluğu, 1517'de Yavuz Sultan Selim zamanında İsrail'i de topraklarına kattı. Bu zaten önceden beklenen bir gelişmeydi.

İspanya'da Huzur İçinde Yahudi Bir Topluluk: OSMANLI YAHUDİLERİ

31 Mart 1492, İspanya Yahudileri için Osmanlı topraklarına büyük göçün başlangıç tarihi oldu. Bu tarihte yayınlanan sürgün fermanı ile 200 binden fazla Seferad Yahudisinin yaklaşık yarısı, Sultan II. Beyazıt (1481-1512) zamanında Osmanlı topraklarına yerleştiler. Kudüs de dahil olmak üzere, özellikle büyük şehirleri tercih eden Yahudiler, buralarda ticaretle ve yönetimde söz sahibi oldular.

"Yeni gelenler başta İstanbul, Selnik, Edirne olmak üzere Osmanlı topraklarının sınırları dahilinde Korfı, Manastır, Kudüs ve Sefat'a varana dek yayıldılar. İstanbul 30.000 nüfus ve 44 sinagoguyla Avrupa'nın en büyük Yahudi yerleşimini oluşturdu." (Şalom, 6 Haziran 1990)

"Göçmenler hemen hemen geldikleri andan itibaren yükselmeye başladılar. Aralarında İspanya'da iken yüksek görevlerde bulunmuş olanlar derhal saraya alındılar, bu kişiler Osmanlı maliye ve dış işlerinde söz sahibi oldular. Hatta denilebilir ki, 16. yüzyılda Osmanlı İmparatorluğu'nun yönü, bu danışmanların fikrine göre de tespit edildi." (Türkiye Yahudileri, Moshe Sevilla-Şaron, s. 42)

Osmanlı'daki İlk Yahudi Lobisi: Nasiler

Kuşkusuz Osmanlı İmparatorluğu'nda yaşayan Yahudilerin en önemlileri arasında, Kanuni Sultan Süleyman döneminde yaşamış olan Donna Gracia Nasi ile yeğeni Josef Nasi bulunmaktadır.

"Nasiler, İsrail tarihine geçmiş başlıca Yahudi ailelerindendir. Büyük bir servete sahip olan bu ailenin üyelerinden Yasef Nasi, Osmanlı Sarayı'nda

çok önemli görevlere ulaşmış, siyasal Siyonizmden 350 yıl önce, İsrail ülkesinde (o zamanın Osmanlı sınırlarında) özerk bir Yahudi kolonisi kurmayı tasarlamıştır." (Türkiye Yahudileri, Moshe Sevilla-Şaron, s. 44)

Her zaman Osmanlı yönetiminden çok hoşnut olduklarını söyleyen Yahudiler, bu devletin topraklarında özgürce yaşadılar. Siyonizm de aynı dönemde filizlenmeye başladı.

Donna Gracia, Yahudi kaynaklarına tarih sahnesine çıkan Yahudi kadınların en büyüklerinden biri olarak kabul edilir. Avrupalı converso (dönme) soydaşlarını baskı

gördükleri için Kanuni Sultan Süleyman'a başvurarak Osmanlı topraklarına almıştır.

"Yasef Nasi Portekiz'de doğmuştur, ancak köken itibarıyla İspanyol Yahudisidir. Yavuz

Sultan Selim'in gözüne girmeyi başarmış, Osmanlı Sarayı'nda saygın bir yer edinmiştir. Nasi, Süleyman'a Filistin'in Tiberya şehri ve çevresini Yahudiler için imtiyazlı bir bölge olarak kabul ettirmiştir." (Israel: A History of Jewish

People, Refus Learsı, s. 331)

"Tiberya için Yasef Nasi, Sultan tarafından muhtariyet idaresi verileceğini umuyor, burada büyük bir Yahudi yerleşim merkezi kurma hayali besliyordu." (Israel: A History of Jewish People, Refus Learsı, s. 331)

"Nasi bütün Yahudileri imtiyazını aldığı Tiberya'ya göçe çağırdı." (The House of Nasi Dona Garcia, Cecil Roth, s. 88)

Yasef Nasi'nin Tiberya'da özerk bir Yahudi kolonisi kurma projesi o zaman gerçekleşmemiştir, ama Aliyah'a (Kutsal Topraklara geri dönüş) doğru bir başlangıç olması açısından önem taşır. (Harun Yahya, Kabala ve Masonluk)

"Şurası kabul edilmelidir ki (Tiberias Projesi) Yahudilerin anavatanlarına yeniden yerleşmelerine dönük ilk projelerden biri, 19. yüzyıl Siyonistlerinin uygulayacakları planın öncüsüdür. Gerçekten de Joseph (Yasef), birçok yanı sıra, Siyonistlerin en büyüğü Theodor Herzl'e çok benzer." (Türkiye Yahudileri, Moshe Sevilla-Şaron, s. 50)

Osmanlı Yönetimindeki Diğer Yahudiler

XVI. yüzyılda, Ben Natan Eskenazi ve Ester Kira da Osmanlı yönetiminde

söz sahibi Yahudiler arasında sayılırlar.

Eskenazi, Saray'da Divan Danışmanlığı görevine gelmişti ve özellikle dış ilişkilerde etkili bir diplomattı. Öyle ki, Polonya Kralının seçilmesi konusunda, Osmanlı Sadrazamı Sokollu Mehmet Paşa'nın desteğini sağlayarak belirleyici bir rol bile üstlenmişti. O dönemde Saray'da harem kadınları kapalı yaşadıkları için harem ile dış dünya arasındaki alışveriş gibi bağlantıları kurmak için 'Kira' adı verilen kadınlar görev yaparlardı. Bu kadınlar harem çevresiyle kurdukları ilişkiler sayesinde devlet işlerinde de rol oynarlardı. Ester Kira da bunlardan biriydi, ancak bu ilişkileri menfaatleri doğrultusunda son derece kötüye kullanmıştı.

"Ester Kira, saraydaki ilişkileri sayesinde kendine yakın olanlara imtiyazlar, asalet ünvanları ve çeşitli menfaatler sağlarken dosttan çok düşman edinmiştir. Anlaşıldığı kadarıyla Ester Kira bu türden işlere gerektiğinden fazla karışmış ve işi (özellikle oğullarına) vergi muafiyetleri elde etme, hatta sipahi beyliklerinin dağıtımına karışmaya kadar götürmüş, büyük oğlunu İstanbul Gümrüğü'nün yönetimine almıştır." (Türkiye Yahudileri, Moshe Sevil-la-Şaron, s. 54)

Yahudiler, 17. ve sonraki yüzyıllarda, Osmanlı'nın devlet yönetiminde de son derece etkin konumda oldular. Tefecilik yaparak zenginleşen

Yahudiler de, kimi zaman bunu bir politika aracı olarak kullandılar. Gazeteci Çetin Altan, Yahudilerin Osmanlı'daki etkilerini şöyle anlatır:

"Belgeler, anlaşmalar, hepsinin altında Yahudi adı var. Mesela al Karlofça'yı, Pasarofça'yı... Zaten Osmanlı'da Yahudi büyük çapta egemen: Saray geliyor ondan borç para istiyor. Üstelik I. Ahmet'in bir sadrazamını Yahudiler idam ettirmişlerdir." (Şalom, 6 Ocak 1993)

Galata Bankerleri

Yahudiler Osmanlı devleti içinde sadık milletlerden biri olarak yaşamışlar, huzur ve güvenlik buldukları Osmanlı devletinde, kendi inançlarına uygun olarak onurlu bir yaşam sürmüşlerdir. Ancak 19. yüzyılda tüm Batı dünyasını etkileyen ideoloji ve eğilimler, Osmanlı toplumu içindeki bazı Yahudileri de etkilemiştir. Bu akım ve ideolojilerin biri Siyonizm'dir. Bir diğeri ise, kapitalist sistem ve kapitalist yaşam biçimidir. Galata Bankerleri, bu ikincisinin bir temsilcisi sayılabilir. Yahudiler ve diğer bazı Hristiyan azınlıklardan gelen bu bankerler, Osmanlı'nın mali çöküşünde önemli bir rol oynamışlardır: "Yüzyıllardır Avrupa ticaretinin bütün para işlemlerini ellerinde toplayan Yahudiler, Osmanlı devletine yepyeni bir mesleğin öncülüğünü yapmak için gelmiş gibidirler... Sarraflığa soyunan Yahudiler, kendilerine iş mekanı olarak Galata'yı seçmişlerdir." (Hürriyet, 12 Mayıs 1988)

"1860'lardan itibaren Galata'daki Komisyon Hanı ve Havyar Hanı'nda finans imparatorlukları kurmuş olan

Galata Bankerleri, saraydan başlayıp, vezir, vükela, memur ve subaydan imparatorluğun en uzak köşesindeki tahıl ya da meyve üreticisine, oduncusuna

kömürçüsüne ve her türlü esnafına kadar uzanan bir ağ kurmuş bulunuyorlardı. Adeta imparatorluğun milli geliri ve dışarıdan aldığı borçların hatırı sayılır yüzdesi borsa oyunları, tefecilik, murabahacılık işlemleri ile bu bankerlerin eline geçer hale gelmişti." (Prof. Dr. Haydar Kazgan, Galata Bankerleri, s. 45)

"Spekülatif oyunlara halk da alışmıştı. Vekil vükela ellerine geçen parayı sarraflar aracılığı ile oyunlara katılarak değerlendiriyordu. Bu işlerden en ziyanlı çıkan ise İslam-Türk halkı oldu." (Prof. Dr. Haydar Kazgan, Galata Bankerleri, s. 9)

"Galata Bankerleri devleti iki koldan soyan şapkalı beyler olarak görüyorlardı." (Vakit, 28 Mayıs 1881)

Galata Bankerleri, kurdukları tekel sayesinde, devleti varlıklarına izin vermeye mecbur etmişlerdi:

"Zengin tüccarların çoğunun Yahudi oluşu dikkatimi çekti. Bunların nüfuzu çok kuvvetli, imtiyazları Türkle-rinkinden çok fazla. Kendi kanunları ile idare edilen bir cumhuriyet gibidirler. Yahudiler birlik meydana getirdiklerinden devletin bütün ticaretlerini ellerine almışlardır. Yahudiler kendilerine her zaman ihtiyaç duyulmasını sağlamışlar ve bu nedenle saray da onları korumuştur. Bunların tüm hileleri bilindiği halde tüm işler ister istemez

(Galata) Mustafa Nuri Paşa, tuval üzerine yağlıboya.

Yasef Nası, Osmanlı toprakları üstünde, Tiberya'da özerk bir Yahudi kolonisi kurmak istemiş ve burayı imtiyazlı bölge olarak kabul ettirerek şehrin etrafını surlarla çevirmişti.

onlara yaptırılıyordu. Velhasıl ticaretle ilgili olan ne varsa onların elinden geçiyordu." (Lady Montagu, Türkiye Mektupları, 1001 Temel Eser, s. 84)

"Türkiye adeta memleketin zararı pahasına zenginleşmiş birkaç paşa ve elli altmış tefeci ve sarrafın çıkarlarını sağlamak için varlığını sürdürmekte idi." (Galata Bankerleri, Prof. Dr. Haydar Kazgan, s. 7)

Galata Bankerleri ile o dönemde neredeyse herkesin ilgisi vardı. Bu gerçeğe dikkat çeken kaynaklardan birinde şöyle denilmektedir: "Abdülaziz'in annesi Pertevnihal Sultan bile bu işte birçok paralar batırmıştı. Abdülaziz'in istekleri karşısında her türlü oyuna başvuran Sadrazam Mahmut Nedim Paşa kaybettiklerini almak için her türlü oyuna başvurmuştu. Bu işe bulaşmayan kimse yoktu. Namık Kemal, Ziya Paşa, Mithat Paşa... Abdülaziz devrinde saray kadınlarının hepsinin mücevherleri rehinde idi." (Galata Bankerleri, Prof. Dr. Haydar Kazgan, s. 46)

Osmanlı İmparatorluğu'nun zor durumda iken kendilerine verdiği imkanları kötü niyetli kullanan birtakım Yahudiler olsa da, İslam ahlak ve faziletini rehber edinen Osmanlı İmparatorluğu sadece Müslüman topluluklara değil gayrimüslim azınlıklara da engin bir hoşgörü içerisinde yaklaşmıştır. Müslüman, Hristiyan ve Yahudi topluluklar Osmanlı tarihi boyunca yanyana kurdukları ibadethanelerde dini inançlarını yerine getirmişler ve bu konuda en küçük bir sorun bile yaşamamışlardır.

Kuran'da kitap ehli olarak anılan Yahudiler ve Hristiyanlar tek Allah'a inanan ve O'ndan gelen hükümlere tabi olmuş insanlardır. Ve bu onları

Müslümanlara yakın kılmaktadır. Gerçekte Allah Kuran'da Müslümanlara hiçbir kavme karşı bir düşmanlık beslememeyi emretmektedir. Pek çok ayette müşriklere karşı da adaletli olmak emredilmektedir. Nitekim Peygamberimiz (sav) kitap ehli ile olduğu gibi müşriklerle de toplumsal düzeni sağlamak için bazı anlaşmalar yapmıştır. Müşriklere her zaman için adaletle davranılmış, onların korunma ve himaye talepleri Peygamberimiz (sav) tarafından kabul edilmiştir. Bu himaye talebi herhangi bir haksızlığa veya saldırıya uğrama ihtimaline karşı Peygamberimiz (sav)'in korumasını talep etmek, onun yanına sığınmak anlamını da taşımıştır. Hayatı boyunca Peygamberimiz (sav)'den pek çok gayrimüslim ve müşrik himaye talebinde bulunmuş, o da bu kişileri himayesi altına alarak, güvenliklerini sağlamıştır. Çünkü Allah, Tevbe Suresi'nde müşriklerin sığınma hakkı talep ettiklerinde, bu taleplerinin kabul edilmesini emretmiştir. Ayette şöyle buyrulmaktadır:

"Eğer müşriklerden biri, senden 'eman isterse', ona eman ver; öyle ki Allah'ın sözünü dinlemiş olsun, sonra onu 'güvenlik içinde olacağı yere ulaştır.'" (Tevbe Suresi, 6)

Yahudiler ve Hristiyanlar kitap ehlidir. Doğru-yanlış, haram-helal kavramlarına sahiptirler. Allah'a hesap vereceklerini bilmekte, O'nun peygamberlerini sevip saymaktadırlar. Bunlar Müslümanların kitap ehli ile kolaylıkla birarada yaşayabileceğini gösterir. Allah Kuran'da, Müslümanlara, kitap ehli hakkında bir emir verir; onları "ortak bir kelimeye birleşmeye" çağırarak: **"De ki: 'Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek bir kelimeye gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız bir kısmımızı Rabler edinmeyelim.'" (Al-i İmran Suresi, 64)**

Din ve vicdan hürriyetini sınırsız bir şekilde kullanan Türkiye Yahudilerinin yüzyıllardır kesintisiz devam eden Cumartesi duası

15 Kasım sabahı patlayan bombalarla kesintiye uğradı. Beyoğlu Kuledibi'ndeki Neve Şalom Sinagogu ile Şişli'deki Beth Israel Sinagogu'ndaki patlamalarda 24 kişi hayatını kaybederken 300 kişi de yaralandı. İslam dininin kesin olarak lanetlediği terör saldırılarına maruz kalan vatandaşlarımıza Allah'tan rahmet diliyoruz. Katliamın ardından en çarpıcı açıklamayı Hahambaşı İshak Haleva yaptı. Türkiye tarihinde ilk defa kendilerinin bir Başbakanın ziyaret etmesinden büyük memnuniyet duyduklarını açıklayan Haleva, "Osmanlı İmparatorluğu'ndan ve Türkiye Cumhuriyeti'nden Allah razı olsun", dedi. Haleva konuşmasında ayrıca şunları söyledi: "Terörün dini ve ideolojisi yoktur. Bu olayda Musevilerden çok Müslümanlar öldü. Her gün gördüğümüz, selamlaştığımız insanlar öldü. Avrupa bunun farkında değil." Galata'da yaşayan Musevi asıllı Ressam-Şair Yusuf Habbib Gerez ise Los Angeles Times'a yaptığı açıklamada şunları söyledi: "Bir milyon bomba atsalar Yahudileri İstanbul'dan kaçıramazlar. Burası bizim evimiz ve daima evimiz olacak."

**HUZURA
BOMBALI
SALDIRI!**

Cahiliye Toplumunda Yönetici Karakteri

Din ahlakının gerektirdiği güzel ahlakı yaşamayan, bu konuda cehalet içinde olan insanların oluşturduğu toplumlardaki bazı kişiler birbiriyle çelişkili birçok farklı karaktere bürünebilirler. Bu durumun en belirgin olarak görüldüğü yer ise iş ortamlarıdır. Buralarda yapılan işe göre geliştirilmiş birbirinden farklı pek çok karakter sergilenebilir. Yerine getirilen sorumluluklar, alınan maaş ve diğer çalışanlara göre bulunulan konum bu karakterlerin şekillenmesinde etkili olur. Bu karakterlerden biri de "yönetici karakteri"dir. Bu karakteri sergileyen kişilerin, normal karşılanan ama gerçekte son derece çarpık bir zihniyetin ürünü olan bir özellikleri vardır; duruma göre değişebilen iki karakteri aynı anda yaşamak. Bu karakterlerden biri işyerinde genellikle kendilerinden makam ve mevki olarak üstte olan kişilere gösterilir. Diğeri ise alt kadrolarında çalışan kimselere gösterilen karakterdir. (Harun Yahya, *Adamlık Dini*)

Bu gibi kimseler patronlarının yanında son derece ezik bir karaktere bürünürler. Onlara karşı her zaman son derece saygılı, hatta

çoğunlukla önlerinde "iki bük-lüm"dürler. İstenilen herşeyi anında yerine getirir ve en ufak bir kusur işlememeye son derece itina ederler. Patronlarının kendilerine her türlü sözü söylemeye, gerekirse azarlayıp terslemeye hak sahibi olduğunu düşünürler. Bazı müdürler böyle bir duruma düştüklerinde alınmaz ve bunun patronlarının hakkı olduğunu düşünürler. Tüm güçleriyle kendilerini beğendirmeye ve onların gözüne girmeye çalışırlar. Hatta onlara "yanarabil-mek" için iş dışındaki işleri bile üstlenirler. Tüm bu tavırların sebebi ise çok açıktır; onlara maaşlarını ve sahip oldukları tüm hak ve yetkileri veren kişilerin patronları olduklarını düşünmektedirler. Onların desteğini ve sempatisini kazanmak, bu kişilerin kariyerleri, yani gelecekleri açısından son derece önemlidir. İşte bu nedenle şahsiyetlerinden taviz vermekte hiçbir sakınca görmemektedirler.

Tabi burada önemli bir ayrımı belirtmekte fayda vardır: İnsanların kendilerinden makamca veya yaşça üstün olan birine saygı göstermeleri

elbette güzel ve doğru bir davranıştır. Ancak kişilerin bunu yaparken kendilerine sağlayabilecekleri maddi menfaatleri değil Allah'ın rızasını esas almaları gerekir.

Oysa cahiliye toplumlarında yaşayan bazı insanlar bu son derece önemli olan değerlendirmeyi yapmazlar. Zengin ve itibarlı gördükleri bir insan ahlaki yönden zayıf biri olsa bile ona saygı gösterirler. Buna karşılık kendilerine bağlı olarak

**"Yeryüzünde
böbürlenerek
yürüme; çünkü sen
ne yeri yarabilirsin,
ne dağlara boyca
ulaşabilirsin."
(İsra Suresi, 37)**

çalışan kimseleri son derece saygılı ve güzel ahlaklı olsalar dahi genellikle hiç düşünmeden ezmeye çalışırlar. Çünkü burada da ölçüleri Allah'ın rızası değildir. Cahiliyenin çarpık değer yargılarına göre kendileri o insanlardan makamca ve maddi olarak üstündüler, o halde onlara her türlü kötü muameleyi yapma hakkına sahiptirler. Artık patronunun karşısındaki o ezik insan gitmiş yerine kibirli, kendinden gayet emin, "dediğim dedik" bir yönetici gelmiştir. Emrindeki kişilere karşı son derece katı, prensip sahibi ve tavizsizdir. Etrafa sürekli emirler yağdırır, beklenmeyen bir durum karşısında ise ilgili kişiyi herkesin ortasında azarlamaktan çekinmez. Bu kişiler patronlarının karşısında duydukları ezikliği ve aşağılanmışlık hissini kendi altlarında çalışan kimseleri ezip aşağılayarak telafi etmek isterler. Böylece şahsiyet bulduklarını ve patronlarının yanında büründükleri ezik kişilikten kurtulduklarını düşünürler.

Bu iki karakter arasındaki zıtlık iş yerinin çalışanları ve cahiliye toplumunun diğer bireyleri tarafından da gayet olağan karşılanır. Çünkü cahiliye ahlakının yaşandığı toplumlardaki sistem böyledir. Onlara göre, şirketin sahibi müdürlere, müdürler sekreterlere, sekreterler de temizlik görevlilerine ya da kendilerinden aşağıda gördükleri herkese diledikleri gibi davranmakta serbesttirler. Bu sıralama tersten ele alındığında ise herkes bir üstünün yüzüne karşı

elinden gelen en iyi davranışları gösterir ve istenilenleri en titiz şekilde yerine getirdiği izlenimini vermeye çalışır. Ancak genellikle birbirlerinin gıyabında nefretlerini dile getirmekten çekinmezler ve doğal olarak birbirlerine gösterdikleri saygı da hiçbir zaman gerçek bir saygı olmaz.

Açıkça görüldüğü gibi bu, son derece çarpık bir sistemdir. Çünkü bu insanlar güzel davranmayı bildikleri halde sırf birbirlerinden menfaatleri olmadığı için bu tavırları birbirlerine göstermeye gerek duymaz ve ancak çıkarları söz konusu olduğunda karşı tarafa iyi davranırlar. Bu gibi yanlış tavırlar cahiliye sisteminin çarpıklığı içerisinde göze batmaz ve gündeme getirilmez. Oysa bu davranış şekline rıza göstermek Kuran ahlakına uygun değildir. Çünkü insan vicdanının ve aklının yettiği ölçüde en güzel tavırları göstermekle yükümlüdür. Allah Kuran'da insanlara hoşgörü ve tevazulu olmalarını emretmiştir.

Konumu, mevkisi ya da sahip olduğu zenginlik ne olursa olsun hiçbir insanın büyüklük taslayabileceği kendine ait hiçbir özelliği yoktur. Makam da, mevki de ancak Yüce Rabbimiz'e aittir. Ayrıca Allah Kuran'da **"...Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır."** (Hucurat Suresi, 13) şeklinde bildirmektedir.

İşte mümin, bu gerçeğin bilincinde olarak güzel ahlakı yaşayan insandır. Karşısındaki insanın makamı, mevkisi ne olursa olsun saygılı ve nezaketli bir tavır gösterir. Kuran ahlakına uygun tavrın dışına çıkmaz. Bu nedenle de değişken ve samimiysiz bir karakteri de üzerinde hiçbir zaman barındırmaz. Allah'ın beğendiği ahlakı her an, her yerde, herkese karşı sergiler. Ayrıca sergilediği güzel tavırlarından dolayı karşısındaki kişiden hiçbir menfaat beklentisi içinde de olmaz, bunu sadece Allah'ın rızasını gözettiği için yapar.

Süper Güçlü Malzeme Elde Etme Yolunda Yeni Arayışlar:

Bilim adamlarının süper güçlü malzemeler üretme yolundaki arayışları devam ediyor. Daha önce bu konuda yapılan araştırmalarda kısmi başarılar sağlanmış ve elde edilen malzemeler birçok yerde kullanım imkanına kavuşmuştu. Örneğin örümceğin ipeğinin kimyasal yapısından ilham alınarak üretilen "Kevlar" ilk olarak otomobil lastiklerindeki çeliğin yerini alması için tasarlanmıştı. Günümüzde ise Kevlar kendine sınırsız kullanım alanı bulmuş durumda: Mars'a yolculuk için tasarlanan Pathfinder'daki hava yastığı kirişlerinde, jet uçaklarında bulunan yolcuları koruyucu kalınlarda, büyük gemiler ve süper tankları bağlamak için kullanılan küçük çaplı hafif iplerin yapımında, daha hafif ve daha güçlü tenis raketlerinin yapımında. Kevlar her ne kadar güçlü ve hafif olsa da bazı dezavantajlara da sahip. Örneğin kurşun geçirmez yelek yapımında kullanılan Kevlar, çok sert olduğu için giyen kişinin hareket kabiliyetini kısıtlıyor. Bu nedenle çeviklik ve hız gerektiren işlerde kullanım açısından çok da uygun değil. Aynı zamanda Kevlar suyu emebiliyor ve doğal etkenlere karşı da diğer malzemeler kadar dayanıklı değil. Ayrıca yüksek çekme gücüne karşın Kevların sıkıştırılma gücü oldukça az. Dolayısıyla Kevlarda hala bazı düzeltmelerin yapılması gerekiyor. (Harun Yahya, Biomimetik)

Kevlarla ilgili tüm bu yetersizlikler, çapı bir milimetrenin binde birinden daha küçük olmasına karşın, aynı kalınlıktaki çelik telden beş kat daha sağlam olan örümcek ipeğinin kusursuz bir tasarım harikası olduğunu göstermeye yetiyor. Ünlü bilim dergisi National Geographic'in 2001 Ağustos ayında yayınlanan sayısında "Sanatları ile evrimciler için bir bilmece olan örümcekler" başlığı altında bu canlılar incelenmiştir. Ünlü biyolog Bill Eberhard dergiye yapmış olduğu açıklamada örümcekle-

rin bilinçli hareketlerini ve ürettikleri mükemmel ağları şöyle tarif etmiştir:

"Tahmin edilmesi güç bir ortamda, aslında kör ve sınırlı bir sinir sistemine sahip bir canlı tarafından inşa edilmiş karmaşık bir yapı var. Örümceğin yaptıkları insanlara göre oldukça kompleks hesaplamalar: Açılan deliğin büyüklüğü? Ne kadar ipek kaldığı? Hangi bağlantı noktalarının uygun olduğu? Örümcekler aynı şeyi tekrar tekrar yapan küçük robotlar değiller. Kesinlikle aptal değil akıllı canlılar."

Süper güçlü malzeme arayışındaki en heyecan verici gelişmelerden biri örümcek ipeği üretme çalışmaları. Şimdi bilim adamları ipeğin kimyasal yapısının taklit edildiği malzemeler üretmek yerine örümcek ipeğini doğrudan üretmeyi hedefliyorlar. Ancak örümcekler gibi iplikçik üretmek, ineklerden süt elde etmek kadar kolay değil. Çünkü yeterli miktarda ipek toplamak için çok geniş alanlara ihtiyaç var ve bu durum hiç de ekonomik değil. Üstelik örümcekler birbirlerini yeme eğiliminde oldukları için yüksek miktarda ipek toplamak oldukça zor.

Tüm bu nedenlerle Nexia adlı kuruluş, ABD ve Kanada Savunma Bakanlıklarıyla keçileri kullanarak örümcek ağı elde etmek için bir anlaşma yapıyor. Bu gelişmiş gen teknolojisi keçilerin süt bezleri ve örümceklerin salgı bezleri arasında ki benzerlikten dolayı tercih ediliyor. Keçilerde yapılan bazı genetik değişikliklerle keçilerin DNA'ları, süt yerine ipek salgılamalarını sağlayacak özellikte düzenlenmeye çalışılmaktadır.

Örümcek İpeği Üreten Keçiler

BASİTLİĞİN KİRLİ KÜLTÜRÜ

Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla
ondan kabul edilmez. O, ahirette de
kayba uğrayanlardandır.

(Al-i İmran Suresi, 85)

HARUN YAHYA

Etrafınızdaki Herşey Gibi As

Dünya üzerindeki sayısız çeşitlilikteki canlı ve cansız varlık moleküllerden oluşur. Moleküller ise atomların birbirlerine elektronlarını vererek olağanüstü bir ortaklık kurması ile oluşurlar. Bu gözle görülmeyen hareketin sonuçları ise göz kamaştırıcıdır: Gezegenler, insanlar, ırmaklar, yeşil ormanlar, ceylanlar, tren yolları, televizyonlar, koltuklar papatyalar, elmalar... Yine bu olağanüstü ortaklık sayesinde pek çok insana gayet normal gelen ancak gerçekte hepsi birer mucize olan koklama, tad alma, dokunma gibi olaylar gerçekleşmektedir.

Molekülleri "Koklarız"

Bir gülü kokladığımızda bize ulaşan şey, güle ait koku molekülleridir. Burunda koku almaya yarayan sistem de dildekine benzerdir. Moleküller, kendileri için belirlenmiş boşluklara yerleşirler; buradaki proteinler ile kimyasal bağ kurarlar ve "koku" algısının oluşacağı şekilde beyne iletilirler.

Burundaki "nasal epitelyum" adı verilen hassas bir zar üzerinde birbirinden farklı kokuları hissederiz.

Burada 50 milyon kadar sinir hücresi bulunmaktadır. Her bir sinir hücresi pek çok protein içerir. Bu proteinler, koku moleküllerinin uyum gösterebileceği şekilde çeşitli geometrik şekillere sahiptirler. Bir koku molekülü, şekli uyduğu sürece oradaki protein moleküllerinden birine tutunabilir. Böylelikle bu bölgede bir kutuplaşma meydana gelir.

Bu kutuplaşma bir elektrik enerjisi meydana getirir ve algılanan kokunun elektrik sinyalleri alınır hemen altındaki koku alma alanına ulaşır. (<http://www.newton.dep.anl.gov/newton/askaci/1993/biology/bio045.htm>)

Burada farklı hücrelerden gelen bilgiler değerlendirilir ve çeşitli beyin yapılarına gönderilerek, "koku"nun nasıl ve neye ait olduğu belirlenir. (Harun Yahya, Atom Mucizesi)

Beyne gidecek bir sinyalin başlaması için molekülün yalnızca bir parçasının belirlenen alana rahatça uyması yeterlidir. Bu, daha önce tat algısında gördüğümüz tarzda bir anahtar-kilit sistemidir. Algının gerçekleşebilmesi için iki şeklin birbirlerine tam olarak uyum göstermesi, yani anahtarın kilide uyması ve bu iki molekülün birbirlerine kenetlenmeleri gerekmektedir. Eğer molekül bükülgense birden fazla alana uyabilir. Bu durumda karmaşık bir durum meydana gelir ve kokuları birbirine benzetebilir veya aynı anda tek bir koku ile birden fazla nesnenin zihnimize belirmesini sağlayabiliriz. Örneğin burnumuza gelen bir çiçek kokusudur, ama biz onu aynı zamanda bir parfüme veya bir meyveye benzetebiliriz.

İnizde Siz De den sunuz!

Sayfanın üzerinde gezerek bu satırları okuyan gözlerinizi, oturduğunuz sandalyeyi ya da bir kedinin tüylerini oluşturan moleküller, gözle görülmeyen atomlardan ve bunların birbirleriyle yaptıkları elektron alışverişinden başka bir şey değildir.

Kokunun algılanabilmesi için koku moleküllerinin uçucu ve suda çözünebilir olmaları gerekmektedir. Uçucu olmaları koku epitelyumuna ulaşabilmeleri için gereklidir. Moleküllerin çözünebilir olmaları da proteinlerin ve koku epitelyumundaki hücrelerin çıkardığı sıvı olan mukusta çözünmeleri için önemlidir. Ancak eğer molekül mukus içinde çözünemezse, bu durumda mukustaki organik moleküller çözünemeyen molekülleri su vasıtasıyla özel olarak görevlendirilmiş başka bölgelere ulaştırırlar. Moleküller burada ilgili protein ile birleşebilirler.

(P. W. Atkins, *Molecules, A Division of HPHLP New York, 1987, sf.124*)

Böylelikle aynı koku hissi oluşur. Yani bir başka deyişle koku moleküllerinin suda erimeme ihtimallerine karşı da özel bir tedbir alınmıştır. Beyin, şu veya bu şekilde gelen koku molekülünü mutlaka algılamaktadır. Kokuların birbirlerinden "farklı" olmaları, biraz önce belirttiğimiz gibi esansı oluşturarak koku moleküllerinin şekilleri ve bunların bağlandığı proteinlerin yapıları ile ilgilidir. Bir gülü kokladığınızda burnunuzda moleküllerle proteinlerin birbirine uyum

gösterdiklerinin ve kimyasal bir faaliyet içinde olduklarının farkında bile değilsinizdir. Oysa gülden size koku olarak ulaşan şey her zaman aynıdır ve aynı tip proteinlerle bağlantı kurar. İşte bu nedenle görmeseniz de, dokunmasanız da, kokusunu duyduğunuz anda onun "gül" olduğunu hemen anlayabilirsiniz. Hiçbir zaman gülden gelen kokular, burnunuzdaki farklı bir proteine bağlanmaz ve sizde "çilek" hissi uyandırmaz. Böyle bir yanılgıya bir an bile düşmezsiniz. Çünkü bu moleküller yapı gerçekten kusursuz bir sistemle işlemektedir. Buradaki kusursuz sistem sayesinde sadece iki koku arasındaki farkı değil, yeryüzünde bulunan, tanıyıp tanımadığımız birbirinden farklı sayısız koku molekülünü birbirinden ayırt edebiliriz.

"Yapıştırıcı" Moleküller

Vazonuzun bir parçası kırıldığında, kırılan parça ile vazonun kırık bölümünün birbirine yaklaşmasıyla birlikte moleküller bir çekim oluşur. Normal şartlarda, moleküllerin birbirlerine yaklaşmasından kaynaklanan ve "Van Der Waals" kuvveti denilen çekimin bir sonucu olarak iki parçanın birbirlerine yapışmaları gerekmektedir. Bu kuvvet, karşı karşıya gelerek yaklaşan bu atomların karşıt kutupları arasındaki çekim gücünden oluşmaktadır. Tek tek düşünüldüğünde bu çekim kuvveti oldukça zayıftır. Ancak sayısız atom arasında oluşan bu çekim kuvvetleri birleşerek, yapıştırma gücünü meydana getirirler.

Bütün bu bilgiler karşısında, bir vazonun parçası kırıldığında, bu parçayı sadece kırılan yere yaklaştırmamızın yeterli olduğunu düşünebiliriz. Atomlar arasında oluşacak olan yüksek çekim, bu iki maddeyi birbirine iyice sıkıştırmamızı sağlayamaz mı?

Genellikle sağlayamaz.

Yaklaştırma yoluyla hiçbir zaman parçaları birbirine tutturamayız. Nedeni ise iki cismin yüzey molekülleri arasındaki uzaklığın birkaç angstromu geçmemesi gerektiridir. Van Der Waals kuvvetleri ancak o zaman etkili olabilmektedir. 1 Angstrom ise 1 metrenin yalnızca 10 milyarda biri kadardır. Oysa, yüzeyi pürüzsüz olarak düşünülen bir cismin bile yüzeyinde 400 angstromluk tepeler vardır. Bu durumda yüzeyler birbirinin aynısı olsa da, en pürüzsüz maddede bile moleküller arasında yeterli yakınlık sağlanamaz.

Yapıştırıcının var olmasındaki en büyük sır da burada ortaya çıkar. Yapıştırıcının moleküller özelliği, her iki yüzeyde bulunan moleküller arasında bir bağ oluşturmaları ve onları bu sayede birarada tutmasıdır. Özellikle sıvı halde olan bu madde,

1) Madde, molekülleri oluşturmak için elektromanyetizm tarafından birarada tutulan atomlardan oluşur. Bu moleküller katılara, sıvılara ve gazlara dönüşebilir niteliktedir.

3) Çekirdek, protonlar ve nötronlardan oluşur. Bunlar, güçlü nükleer kuvvet adı verilen bir kuvvet sayesinde birbirlerine bağlıdır.

kırılan parçada Van Der Waals kuvvetinin oluşabilmesi için yeterli yakınlığı sağlar. Bu yakınlık sağlandığında ortaya çıkan güç son derece fazladır, vazonun yapışan parçasını kimi zaman tekrar o bölgeden ayırmanız mümkün olmaz.

Moleküllerin "Tadını" Alırız

Bir elmayı ısırdığımızda aldığımız tat tanıdık. Görmesek bile yediğimiz şeyin "elma" olduğunu anlarız. Çünkü dilimizin üzerinde yaklaşık 9000 tane tat noktası bulunmaktadır. Bunlar 50 ya da 100 ayrı grup halinde birbirine uyum sağlamış epitel hücreleridir ve az sayıda sinir uçlarına sahiptirler. Bu açıdan tat alma duyusu koku alma duyusundan farklıdır, çünkü koku

4) Protonların ve nötronların her biri üç quarktan oluşur ve güçlü nükleer kuvvet tarafından birarada tutulurlar.

alma duyusunda alıcılar aynı zamanda sinir uçlarıdır. Kendi aralarında gruplaşan tat alma hücreleri ise farklı işlevlere sahip olurlar. Dilin bir bölümü "tatlıyı" algılamakla görevlendirilmişken, diğer bölümü "acıyı", bir başka bölümü "ekşiği", diğeri ise "tuzluyu" algılama sorumluluğunu üstlenmiştir. Tatlı bölümünde hiçbir zaman ekşi, ekşi bölümünde hiçbir zaman acı algılanmaz.

Dilin üzerindeki çeşitli tatları almaya yarayan bu bölümlere "glukofor" adı verilir. (P. W. Atkins, Molecules, sf. 106-107)

"Tatlı" duyusu, dilin ön kısmında

bulunmaktadır. Yani tatlı glukoforu ön kısımdadır. Glukoforun yapısında protein bulunur. Dışarıdan gelen herhangi bir tat molekülü buraya ulaştığında, söz konusu protein molekülü ile hidrojen bağları kurar ve beyne bir sinyal gönderir. Böyle-

2) Atomlar, elektron bulutuyla çevrelenmiş yoğun bir çekirdekten meydana gelirler. Elektromanyetik kuvvet, çekirdeği ve elektronları birarada tutar.

atom grubunu ayırt edebilmeleridir.

Dilin ön kısmı, kendisine uyumlu geometrik yapıdaki moleküller kendisine bağlanabildiği için "tatlıyı" algılar. Bunu bir tür yap-boz oyununa benzetebiliriz. Uygun boşlukları doldurabilen uygun şekildeki parçalar, dilin üzerinde belirlenmiş yerlerine yerleşmektedir. Yerleştikleri yere göre de bir his oluştururlar. Tatlı molekülleri, hiçbir zaman acı için belirlenmiş bölgeye bağlanmayacak, oradaki boşlukları doldurmayacaktır. Çünkü geometrik şekilleri buna uygun değildir.

Çeşitli tatlandırıcılar, tat molekülleriyle dildeki boşlukların uyumunu sağlayan bu yap-boz oyununun kuralına bağlı kalınarak meydana getirilmiştir. "Tatlı" özelliği gösterebilmesi için dilin tatlı algılayan bölümündeki boşluklara uygun moleküller özel olarak geliştirilmekte ve beyinde tatlı hissinin oluşması sağlanmaktadır. Bu sayede düşük kalorili ve şeker özelliği göstermeyen tatlandırıcıların oluşması sağlanmaktadır.

(http://www.newton.dep.anl.gov/askaci/bio99/bio_99222.htm)

Bu aslında bir başka gerçeği

vurgulamak açısından da önemli bir taklittir. Alınan tat, sadece bir algıdır. Ortada şeker olmamasına rağmen beynin yediği şeyi şekerli algılaması bunu açıkça kanıtlamaktadır. Bedenin içinde, dışarıda var olan maddelerden bağımsız bir duyu sistemi bulunmaktadır. Yanıltıcı bir taktikle, aslında olmayan bir şeyi beyne var gibi göstermek, beynin algıladığı şeyin dışarıdaki ile bir bağlantısı olmadığını da kanıtlar. Tatlandırıcıları tattığımızda aslında dışarıda şeker yoktur. Ama biz öyle zannederiz. Peki bu durumda gerçek şekerin var olup olmadığından nasıl emin olabiliriz? Sadece algılarımızla muhatap olduğumuz için bundan kuşkusuz hiçbir zaman emin olamayız.

Beyne algı olarak ulaşan şey, bütün bu moleküllerin, şekillerin ve kimyasal bağların ötesinde, sadece elektrik sinyalleridir. Beyin, gelen bu sinyalleri "tatlı" olarak algılar. Ancak bu sinyali neye göre ayırt ettiği belli değildir. Çünkü dilden beyne ulaşan bu elektrik sinyalleri, diğer tüm duyarlarımızda olduğu gibi beyne doğru giden ve yağ, su ve proteinden ibaret olan sinirler boyunca ilerlerler. Bu durumda soralım: Bir muz ya da şeker acaba gerçekten tatlı mıdır? Bundan emin olabilir miyiz? Bundan emin olabilmek kuşkusuz ki mümkün değildir. Dış dünyada var olan herşey elektrik sinyalleri şeklinde beynimize ulaştığından, dış dünyada var olan nesnelerin hiçbir zaman aslı ile muhatap olamayız. Bu durumda yediğimiz şeker bize göre tatlıdır, yani beynimiz kendisine gelen elektrik sinyallerini tatlı olarak algılar. Ama gerçekte onun tatlı olduğuna dair hiçbir kanıtımız yoktur.

Moleküllerin, dilin üzerinde kendileri için belirlenmiş özel boşluklara sahip olmaları büyük bir

tasarımdır. Tatlıyı tatlı, acıyı acı yapan molekül özelliği özel olarak belirlenmiş ve dilin tatlıyı veya acıyı algılama bölgesi bu moleküllere bağlanacak özel bir şekil ile yaratılmıştır. Bütün bunların gerçekleşebilmesi için bir plan ve akıl gerekmektedir.

Dilde, besinlerdeki tadları algılayan böyle

bir mekanizmanın bulunması, kuşkusuz bir tesadüf değil, Allah'ın insan için yarattığı büyük bir nimettir. Gözle görülmeyen moleküllerin birbirlerinden farklı hisler, birbirlerinden farklı lezzetler ve çeşitler meydana getiren şekiller edinmiş olmaları ve dilin de bu moleküllerin biçimlerine uygun bir düzende dizayn edilmiş olması açık bir tasarım ispatıdır. Dilin dışarıdaki tat moleküllerinden, tat moleküllerinin de dilden bağımsız olarak gelişmeleri imkansızdır. Bu tasarım, tatların ve dilin birbirinden bağımsız olmadıklarını ortaya koymaktadır. Görüldüğü gibi, çevremizdeki canlıcansız her varlık, kendi bedenimizde gerçekleşen her olay bizlere, Allah'ın varlığını, sonsuz gücünü ve üstün yaratışını göstermektedir. Alemlerin Rabbi Allah Kuran'da bu gerçeği şu şekilde açıklamıştır:

"Görmüyor musunuz ki, şüphesiz Allah, göklerde ve yerde olanları emrinize amade kılmış, açık ve gizli sizin üzerinizdeki nimetlerini genişletip-tamamlamıştır. (Buna rağmen) İnsanlardan öyleleri vardır ki, hiçbir ilme dayanmadan, bir yol gösterici ve aydınlatıcı bir kitap olmadan Allah hakkında mücadele edip durur." (Lokman Suresi, 20)

Dünyayı Kana Bulayan İki

Siyonizm felsefesinin Ortadoğu'daki varlığından söz ettiğimizde, bu olgu için bulabileceğimiz en iyi benzerlik Haçlılardır. Çünkü stratejik açıdan bakıldığında Haçlılar ile Siyonistler arasında çok az bir fark olduğu görülür.

SİYONİZM V

Tarih bire bir tekrerr etmez belki, ama tarihte birbirine çok benzeyen olaylar vardır ve bu benzerliklere dayanarak gelecek hakkında tahminler yürütmek mümkündür. Siyonizm ile Haçlılar arasındaki benzerlikler bu düşünceyi desteklemektedir. İki taraf arasındaki bu benzerliği daha ayrıntılı olarak görebilmek için, öncelikle Haçlıların tarihine kısaca bir göz atalım.

Haçlıların Kanlı Mirası

Dünya tarihinin önemli olayları arasında yer alan Haçlı seferlerinin ilki, 1095 yılında başlamıştı. Papa II. Urban'ın 25 Kasım 1095 günü Clermont Konseyi'nde yaptığı çağrı ile, "Kutsal Toprakları Müslümanlardan kurtarmak" ve asıl olarak da Doğu'nun efsanevi zenginliğine ulaşmak üzere yüz binin üzerinde insan, Avrupa'nın dört bir yanından Filistin'e doğru yola çıktı. Uzun ve yıpratıcı bir seferden ve Müslümanlarla yaptıkları kanlı çatışmalardan sonra 1099 yılında Kudüs'e vardılar. Zorlu bir kuşatmanın ardından şehir düştü ve içindeki sivillerin büyük bölümü katliamdan geçirildi. Bu ilk Haçlı ordusu, Kudüs'ü kendisine başkent yaptı ve sınırları Filistin'den Antakya'ya kadar uzanan bir Latin Krallığı kurdu.

Haçlılar Filistin ve civarını ele geçirdikten sonra, bu coğrafyada hayatta kalabilmenin yollarını aramaya başladılar. İlk yapılması gereken, milyonlarca Müslümanın ortasında bir ada gibi duran Haçlı Krallığını askeri yönden güçlendirmekti. Bunun için Avrupa'dan Filistin'e sürekli olarak yığınak yapıldı. Kurulan askeri birlikler, Avrupa'dan çok sayıda insanı Filistin çöllerine getirdiler ve profesyonel birer asker olarak eğittiler. Öte yandan muhtemel Müslüman akınlarına karşı dayanabilmek için güçlü kaleler inşa edildi. Avrupa ülkelerinde sürekli yardım kampanyaları düzenleyen "Haçlı lobisi" yoluyla, Filistin'de kurulan Krallığın yaşatılması için on yıllar süren bir uğraş verildi.

Ama tüm bu askeri çabalar, Ortadoğu'daki temel stratejik gerçeği değiştirmedi. Bölge Müslüman bir coğrafyaydı ve Müslümanların ortasında bir ada gibi yaşayan, hem de uyguladığı terör nedeniyle o Müslümanların kinini kazanmış bir devletin yaşamını sürdürmesi mümkün değildi. Askeri takviyeler, profesyonel ordular, güçlü kaleler, tüm bunlar Haçlıların bir süre daha ayakta kalmalarını sağlayabilirdi belki, ama bir gün kaçınılmaz son gelecekti. Tek

Siyasi Gücün Benzerlikleri

e HAÇLILAR

sorun, Müslümanların Haçlılara karşı ortak bir cephede birleşememeleri idi. Eğer bu birleşme gerçekleşirse, Haçlı Krallığı gün saymaya başlayacaktı.

Müslüman Orduların Zaferi

Nitekim öyle oldu. Haçlılar Kudüs'ü 80 yıldan fazla ellerinde tuttular. Ama bu sürenin sonlarında Ortadoğu'daki tüm Müslüman emirlikleri Selahaddin Eyyubi'nin "cihad" bayrağı altında birleşti. Bu birleşik İslam ordusu, 1187'deki ünlü Hittin Savaşı'nda tüm Haçlı Ordusunu bozguna uğrattı. Hittin'in hemen ardından -tam da Peygamberimiz (sav)'in bir gecede Mekke'den Kudüs'e götürüldüğü kutsal Miraç günü- ordu Kudüs'e girerek 88 yıldır Haçlı işgali altında olan şehri kurtardı. Haçlılar, 88 yıl önce Kudüs'ü aldıklarında içindeki tüm Müslümanları katletmişlerdi ve bu yüzden bu sefer de Selahaddin Eyyubi'nin aynı vahşeti kendilerine yapacağını bekliyorlardı. Oysa Selahaddin Eyyubi Kudüs'te yaşayan Hristiyanların hiçbirine zarar vermedi. Kudüs, bu tarihten sonra 8 asır daha Müslümanların egemenliğinde yaşayacaktı.

Haçlılar, Selahaddin Eyyubi'nin zaferinden sonra Filistin'de tamamen yok olmadılar. Hittin'den kurtulan şövalyeler önce Sur kentinde toplandılar, sonra Akra kalesini ele geçirdiler ve Haçlı Krallığı, bir daha hiçbir zaman Kudüs'ü alamasa da, bir yüzyıl daha Akra'da ve çevresinde yaşadı. Ancak bu umutsuz inat, 1291 yılında tamamen kırılacak ve tüm Haçlılar, bu kez genç Memluk emiri El-Eşraf Halil tarafından denize döküleceklerdi.

1291'deki bu vakadan sonra, 20. yüzyıla dek bir daha hiçbir Batılı güç -Napoleon'un 1800'lerin başındaki başarısız seferi hariç- Ortadoğu'ya girmeye cesaret edemedi. Bölge tam anlamıyla içine yabancı bir unsurun girmesine izin vermemişti. Büyük bir askeri ve finansal güce dayanarak Filistin'i ele geçiren Haçlılar, bölge tarafından reddedilmiş, dışarı atılmışlardı. Bu, Hristiyanlar için iyi bir ders olmuştu; bir daha o homojen bünyenin içine girmeye çalışmadılar.

Ancak 1291'deki "denize dökülme"den tam 6.5 asır sonra bu kez bir başka dinin mensupları aynı şeyi denemeye karar verdiler. Filistin'e "dışarıdan" girip orada bir devlet kurmayı hedeflediler. Hittin'deki bozgunundan sonra geçen yüzyılların ardından,

Her iki güç de Müslüman bir coğrafya olan Ortadoğu'ya silah zoruyla ve kan dökerek dışarıdan girmiş, Ortadoğu'nun Müslümanlar için en kutsal ikinci bölgesi olan Kudüs ve civarını işgal etmiş ve buraya yerleşmişlerdir.

Kudüs'ü Müslümanların elinden almak için yeni bir sefer başlatmaya karar vermişlerdi. Bu kez sefer, Siyonistlerin seferiydi.

Siyonizmin Yeni Haçlı Seferi

Arapların çeşitli isyanlarına, saldırılarına, direnişlerine rağmen, Siyonist proje 1947 yılında gerçeğe dönmüştü. İngiltere'nin Filistin'den çekilerek ülkenin geleceğini Birleşmiş Milletler'e havale etmesinin ardından, ülkenin Araplarla Yahudiler arasında yarı yarıya paylaşımını öngören BM planı uygulamaya kondu. 19 yüzyıl aradan sonra dünya üzerinde ilk kez bir "Yahudi Devleti" kurulmuştu. Bir başka açıdan da, altı buçuk yüzyıl sonra ilk kez Ortadoğu'nun Müslüman coğrafyasında "yabancı" bir devletin bayrağı dalgalanmaya başlamıştı.

Hem Filistin'deki hem de komşu ülkelerdeki Araplar bu "yabancı" unsuru bölgeden çıkarabilmek için harekete geçtiler ve 1948 yılı içinde iki taraf arasında kanlı bir savaş yaşandı. İsraililer, "Bağımsızlık Savaşı" adını

verdikleri mücadeleyi kazandılar ve Araplar'ı püskürterek BM'nin kendilerine verdiği daha da büyük bir toprağı ele geçirdiler. Filistin; Şeria (Ürdün) nehrinin Batı kısmı -sonradan "Batı Şeria" olarak anılır oldu- ve Akdeniz kıyısındaki Gazze kentinin etrafındaki küçük cep -sonradan "Gazze Şeridi" olarak anılır oldu- hariç, tümüyle İsrail'in egemenliği altına girdi.

Yeni Haçlı Seferi

İsrail Devleti, kurulduğu günden itibaren Filistin'deki varlığını sağlamlaştırmaya yönelik bir siyaset izledi. Üzerinde en çok durulan hedef, ülkedeki Yahudi nüfusunun artırılmasıydı. Bu amaçla, Diaspora Yahudilerini Filistin'e taşımak için yüz yılın başından beri yürütülen transfer işlemlerine hız verildi. Nazi toplama kamplarındaki, Avrupa'daki, Kıbrıs'taki İngiliz "bekleme kampı"ndaki ve İslam dünyasının farklı yörelerindeki Yahudi toplulukları büyük bir kampanya dahilinde Filistin'e göç ettirildiler. 5 Temmuz 1950'de Knesset (İsrail Parlamentosu) tarafından çıkarılan Geri Dönüş Kanunu ile, "dünya üzerindeki her Yahudi'nin bir oleh (göçmen) olarak İsrail'e yerleşmeye hakkı vardır" hükmü kabul edildi.

İsrail, aynı Haçlıların 9 asır önce yaptıkları gibi, Ortadoğu'daki varlığını sağlamlaştı-

Vahşet, Haçlıların gözünde "stratejik" bir gereklilikti aslında. I., II. ve III. Haçlı Seferleri sırasında korkunç sivil kıyımları gerçekleştiren Franklar, sayıca kendilerinden çok olan Müslümanların arasında korku ve ümitsizlik yaymak ve bu psikolojik avantajı askeri alanda kullanmak istiyorlardı.

tırmak için Filistin'e dışarıdan kendi halkını getiriyordu. Haçlılar, Kudüs'e gelirken yalnızca bir ordu olarak değil, aynı zamanda bir halk olarak gelmişlerdi. (I. Haçlı Seferi'nde, profesyonel askerlerin yanı sıra, çok sayıda sivil insan da gelmişti.) Kudüs'ü aldıktan sonra da Avrupa'nın dört bir yanından insanlar götürülmüş, bunların bazıları da bu kutsal topraklara yerleşmeye karar vermişlerdi. (Harun Yahya, Filistin)

Siyonistler ile Haçlı Krallığı arasındaki önemli bir benzerlik de, uyguladıkları terör ve hatta "vahşet"ti. Haçlılar, Ortadoğu'ya öldürerek girmişler, öldürerek ilerlemişler ve Kudüs'ü de içindeki Müslümanları toplu katliamlardan geçirerek almışlardı. Antakya Kalesi'nde ve Kudüs'te sivilere karşı uyguladıkları vahşet, Batılı kaynakların da onayıyla, tarihin gördüğü en büyük kıyımlardandı.

Vahşet, Haçlıların gözünde "stra-

Siyonistler, Haçlıların yolunu izliyordu. Zaten Ortadoğu gibi homojen bir coğrafyaya dışardan zorla girip, sonra da orada kalabilmek için izlenebilecek tek bir yol vardı. İsrail, aynı yol üzerinde ikinci denemeyi yapıyordu.

tejik" bir gereklilikte aslında. I., II. ve III. Haçlı Seferleri sırasında korkunç sivil kıyımları gerçekleştiren Franklar, sayıca kendilerinden çok olan Müslümanların arasında korku ve ümitsizlik yaymak ve bu psikolojik avantajı askeri alanda kullanmak istiyorlardı. İngiliz tarihçi Karen Armstrong'a göre, Haçlı terörünün -örneğin III. Haçlı Seferi sırasında 1191'de Aslanyürekli Richard'ın Akra Kalesi içindeki 3 bin Müslüman'ı kadın-çocuk ayrımı yapmadan öldürmesinin- amacı, hem asker hem de sivil Müslümanlar arasında korku ve panik yaratmaktır.

Siyonizm Vahşeti

Aynı strateji, yeni "Haçlı Krallığı"nın sahibi olan Siyonistler tarafından da izlendi. 1948 Savaşı sırasında ve sonrasında, Arap nüfusa karşı bilinçli bir terör uyguladılar. Amaç, büyük bir korku ve panik yaratarak Arapları evlerini terk edip göç etmeye zorlamaktır.

Bu şekilde altı ay içinde Arap köylerine düzenlenen sayısız baskınlarla 400 bine yakın Arap, yurdunu terk etmek zorunda bırakıldı. Deir Yassin Katliamı bu baskınların sadece biriydi. İsraillilerin yıllar içinde terör yoluyla boşalttıkları köy sayısı, Siyonizmin "muhalif" entelektüellerinden biri olan Israel Shahak'ın tespit ettiği rakama göre, 385'ti. Bu köylerin arasında, korkutma yöntemiyle boşaltılanların yanında, Deir Yassin'le aynı sona uğrayanlar da vardı.

Tüm bu vahşet, başta da belirttiğimiz gibi, stratejik bir amaç taşıyordu. Siyonistler, aynı Haçlılar gibi kendilerinden sayıca çok üstün bir düşmanla karşı karşıyaydılar. Bu düşmana karşı üstün gelebilmek ve kendi varlıklarını korumak için büyük bir askeri güce ve psikolojik üstünlüğe sahip olmalıydılar. Uyguladıkları abartılı vahşet, bu ikinci faktörü sağlamak içindi.

Siyonizmin son 50 yıllık tarihi, bizlere "Hittin Korkusu"nun, ya da denize dökülme korkusunun, Siyonistler için daimi bir endişe olduğunu

göstermektedir. Yahudi Devleti, kurulduğu günden bu yana tehdit altındadır ve bunu ne savaşla ne de barışla aşamamaktadır.

Bugüne kadar tüm girişimler Hittin Korkusu'nu hafifletmek için düzenlenmiş birer "taktik geri adım" olarak düşünülmektedir. Siyonistlerin içine girdiği ve çok ciddi bir biçimde zarar verdiği bölge insanı da bunun farkındadır.

Son gelişmelere bakıldığında bölge ülkelerinin çoğunun, hiçbir zaman Siyonist felsefeyi kabul etmeyeceği anlaşılmaktadır. Zaman zaman ortaya atılan barış süreçlerinin de zaman kazanmak için yapılmış taktikler olduğu belirtilmektedir.

Siyonist Devletin En Büyük Korkusu

Günümüzde Siyonistlerin en büyük endişesi, Müslüman ve Ortadoğu'lu bir devletin, kendisiyle boy ölçüşecek bir güce sahip olmasıdır.

Bu, "yeni bir Selahaddin" anlamına gelir ki, "yeni Haçlı Krallığı" kimliğindeki Yahudi Devleti'nin en büyük korkusudur.

İşte Siyonistlerin, Ortadoğu'daki ve hatta tüm dünyadaki İslami hareketlere karşı son derece katı bir politika savunmasının nedeni de yine budur.

Samuel Huntington'ın öngördüğü "Medeniyetler Çatışması" tezinin asıl olarak Siyonistler tarafından destek görmesinin anlamı da budur. Siyonistler, kendisi için en büyük tehdit olarak gördükleri İslam dünyasını Batı ile çatıştırmak istemektedirler. Ya da, Kudüs İbrani Üniversite-si'nden Israel Shahak'ın deyişiyle, "Anti-İslami bir Haçlı Seferi"nin liderliğini yapmaya soyunmaktadır ve

"İslami düşmana karşı girişilecek olan savaşta, Batı'nın öncülüğünü yapmak hedefinde"dir.

Bu Korku Neden?

İşte Siyonistlerin tüm bu uzun vadeli stratejisinin temeli, bu global denkleme dayanmaktadır. Ancak düşünmek istemedikleri muhtemel durum, "bünye"ye dışardan girmiş olan unsurun "doku uyumsuzluğu" nedeniyle reddedilmesi ve dışarı atılmasıdır. Siyonistler, bu tarihsel gerçeğe meydan okumaya çalışmaktadırlar. Bu nedenle, Siyonistler "Hittin Korkusu"nu aşamamaktadırlar.

Sonuç olarak; İsrail'in Ortadoğu'ya bakışını anlamak için öncelikle "Hittin Korkusu"nun farkında olmak gerekir.

Ortadoğu'daki sorunun yeni savaşlar ve acılar yaşanmadan da çözülmesi ancak çözüm olarak Kuran ahlakının hakim olması ile mümkündür. Umulur ki Ortadoğu'nun geleceği bu yönde şekillenir.

GÜNCEL / İSA YUSUF

Bilim, evreni ve varlıkları incelemenin ve Allah'ın yaratış sanatını keşfederek insanlığa açıklamanın yoludur.

Bilimsel araştırmaları Kuran teşvik eder, ayrıca Kuran'ın bildirdiği gerçeklere göre yönlendirilen bilimsel araştırmalar da çok hızlı ve kesin sonuçlar getirir. Çünkü Kuran, evrenin ve canlılığın nasıl var oldukları sorusuna en doğru ve en kesin cevabı veren tek kaynaktır. Dolayısıyla doğru bir noktadan başlanarak yapılan araştırmalar, evrenin ve canlılığın varoluşuna ait sırları en kısa sürede, en az emek ve enerji harcayarak açığa çıkaracaktır. Kuran'ın yol göstermediği bilim ise ilerleme gösteremez, kesin sonuçlara ulaşması çok zaman alır ve hatta çoğu zaman sonuç alınması mümkün olmaz.

Bu gerçeklerden oldukça uzak hareket eden materyalist bilim adamları tarafından yönlendirilen bilimin, özellikle son iki yüz yıldır, ne denli vakit kaybettiği gözler önündedir. Gerçekleri göremedikleri için bu yolda yaptıkları çalışmaların büyük kısmının heba olduğu ve bu uğurda harcanan trilyonlarca liranın

Bilimin Rotası Doğru Çizik

nasıl boşa gittiği de ortadadır. İşte bu nedenle, insanların kesin olarak bilmeleri gereken bir gerçek vardır: Bilim ancak Allah'ın sonsuz kudretini, evrendeki yaratılış delillerini araştırma yönünde çalıştıkça doğru sonuçlara ulaşabilir. Ancak rotası doğru çizilirse, yani doğru yönlendirilirse bilimin gerçek amacına en kısa sürede ulaşması sağlanabilir.

melidir

www.kuranmucizeleri.com

Yanlış Yönlendirilen Bilimi Bekleyenler

Bilimsel bir sürecin ilk aşaması hipotez belirlemedir ve bu süreç, bilim adamlarının benimsediği temel bakış açısı ile ilgilidir. Örneğin bilim adamları, sahip oldukları temel bakış açısı nedeniyle, "maddenin, herhangi bir bilinçli düzenleme olmadan kendi kendini düzenleme yönünde bir eğilimi vardır" gibi bir hipotezle yola çıkabilirler. Sonra da bu hipotezi doğrulamak için yıllar süren araştırmalar yapabilirler. Ama maddenin böyle bir özelliği yoktur ve dolayısıyla tüm bu çaba başarısızlıkla sonuçlanır; ortaya çok büyük bir zaman ve imkan kaybı çıkar. Oysa eğer başlangıçta "maddenin, herhangi bir bilinçli düzenleme olmadan kendi kendini düzenlemesi mümkün değildir" fikri ile yola çıkılsa, buna dayalı bilimsel araştırmalar çok hızlı ve verimli ilerler.

Dikkat edilirse, bu nokta, yani hipotezi doğru belirleme noktası, bilimsel bulgulardan farklı bir kaynağı gerektirmektedir. Bu kaynağı doğru tespit etmek ise çok önemlidir, kaynağın yanlış belirlenmesi, bilim dünyasına, yıllar, onyıllar, hatta asırlar kaybettirebilir. İşte bu aranan kaynak, Allah'ın insanlara ulaştırdığı vahiydir. Çünkü Allah evrenin ve tüm canlıların Yaratıcısı'dır ve dolayısıyla bunlar hakkındaki en doğru, tartışmasız bilgi Allah'tan gelen bilgidir. Nitekim Allah Kuran'da bu konular hakkında bize önemli

bilgiler vermektedir. Bunların en belirginlerini şöyle sıralayabiliriz:

1) Allah, evreni yoktan var etmiştir. Materyalist bilim adamlarının iddia ettiği gibi, evrende hiçbir şey tesadüfi olaylar sonucunda veya kendiliğinden meydana gelmemiştir. Doğada ve tüm evrende tesadüflerin oluşturduğu bir kaos değil, Allah'ın bilinçli bir tasarımla yarattığı kusursuz bir düzen bulunmaktadır.

2) Üzerinde yaşadığımız Dünyanın tüm özelliklerini, insan yaşamına uygun olması için Allah özel olarak tasarlamıştır. Yıldızların ve gezegenlerin hareketlerinde, yeryüzü şekillerinde, suyun ya da atmosferin özelliklerinde, insan yaşamına imkan sağlayan belirli bir amaç bulunmaktadır.

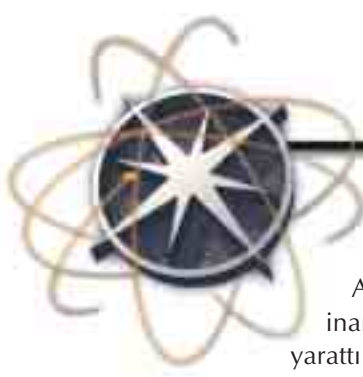
3) Tüm canlı türlerini Allah yaratmıştır. Dahası, bu canlıların hareketleri de Allah'ın özel ilhamıyla gerçekleşmektedir.

Allah yaratılış hakkında bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemiştir. O'na mülkünde ortak yoktur, her şeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir." (Furkan Suresi, 2)

Bu gerçekleri temel alan bir bilim anlayışı da hiç şüphesiz çok büyük bir başarı elde edecek, çok verimli bir biçimde insanlığa hizmet verecektir. Nitekim tarihte bunun açık örnekleri vardır. Müslüman bilim adamlarının dünyanın en ileri medeniyetine öncülük ettikleri 9. ve 10. yüzyıllar, bilimin yukarıda sayılan doğru temellere oturtulması sayesinde mümkün olmuştur. Batı'da da, fizik, kimya, astronomi, biyoloji,

**"Ben derin bir imana sahip olmayan herhangi bir bilim adamı düşünemiyorum."
(Albert Einstein)**

paleontoloji gibi bilim dallarının tüm öncüleri, Allah'ın varlığına inanan ve O'nun yarattıklarını inceleme amacıyla araştırma yapan büyük bilim adamlarıdır. Ancak 19. yüzyılın ortalarından bu yana, bilim dünyası Allah inancından uzaklaşarak, materyalist felsefenin etkisi altına girmiştir.

Materyalizm, maddenin mutlak varlığına inanır. Gerçekte Allah'ı ve O'nun mutlak hakimiyetini inkar etmek amaçlı bu iddialarını bilim dünyasına aşamalı olarak benimseten materyalistler, 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren de bilimsel araştırmaların önemli bir bölümünü bu iddiaları desteklemeye ayırmışlardır. Ancak bugün geriye dönüp bakıldığında, materyalizmin iddialarının bilime

sadece zaman kaybettirdiğini görürüz. Çünkü bu iddiaların her birini ispatlayabilmek için on yıllar boyunca sayısız bilim adamı çabalamış, ancak ortaya çıkan sonuçlar bu iddiaların geçersizliğini göstermiştir. Bulgular, Allah'ın Kuran'da haber verdiği gibi; evrenin yoktan yaratıldığını, insan yaşamını gözetten bir amaca göre tasarlandığını, canlılığın tesadüflerle doğması ve evrimleşmesinin imkansız olduğunu ispatlamıştır.

Evrendeki Tasarımı İnkâr Etmenin Kaybettirdikleri

Evrendeki tüm denge, ahenk ve uyumun sadece tesadüflerin bir eseri olduğunu öne süren materyalistler, evrende bir amaç ve tasarım olmadığını da iddia etmişlerdir. Bu iddia da yine 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren bilim

dünyasına hakim olmuş ve bilimsel çalışmalara yön vermiştir.

Örneğin, evrende bir tasarım olmadığını gösterebilmek

amacıyla, "kaos teorisi" adlı bir varsayım ortaya atılmıştır. Bu teori uyarınca, kaosun (karmaşanın) içinden kendi kendine düzenlilik oluşabileceği iddia edilmiş ve bu iddiayı destekleyebilmek için sayısız bilimsel çalışma yapılmıştır. Matematiksel hesaplar, teorik fizik çalışmaları, fiziksel deneyler ve kimyasal araştırmalar, hep "evrenin bir kaosun ürünü olduğu nasıl gösterilebilir" sorusuna cevap bulmak için sürdürülmüştür.

Ancak bu amaçla yapılan her araştırma, evrende kusursuz bir tasarım bulunduğunu göstermiş ve kaos ve tesadüf varsayımlarını biraz daha geçersiz kılmıştır. Özellikle 1960'lı yıllardan itibaren yapılan araştırmalar, evrendeki tüm fiziksel dengelerin insan yaşamı için çok hassas bir biçimde ayarlandığını ortaya koymaktadır.

Evrin Masalını Kanıtlama Çırpınışları Bilime Zarar Veriyor

Günümüzde hala inkarcılar tarafından büyük destek gören Darwin'in evrim teorisi, bilimin yanlış temeller üzerine oturtulmasının en somut örneğidir. 140 yıl öncesinde bilim dünyasının gündemine giren bu teori, gerçekte

Evrime inanan bilim adamlarının, canlılığın tesadüfler sonucunda cansız maddelerden kendiliğinden oluştuğunu iddia etmeleri, bir kaya parçasının rüzgarlar sayesinde bir sanat eserine dönüştüğünü iddia etmek kadar akıl ve mantık dışıdır.

tüm bilim tarihinin en büyük yanlışısını oluşturmaktadır. (Kuran Bilime Yol Gösterir, Harun Yahya)

Evrım teorisi, canlılığın tesadüfler sonucunda bazı cansız maddelerin biraraya gelmeleriyle oluştuğunu iddia eder. Aynı iddiaya göre, tesadüfen oluşan bu canlılar yine tesadüfler sonucu evrimleşerek başka canlılara dönüşmüşlerdir. Bu senaryonun ispatlanması için bir buçuk asırdır çok büyük bir çaba harcanmakta, ama bilimsel deliller hep teorisin aleyhine çıkmaktadır. Bulunan bütün deliller evrimin asla gerçekleşmediğini, canlıların birbirine aşamalı dönüşümünün söz konusu olmadığını, tüm canlı türlerinin ayrı ayrı ve oldukları şekilde yaratıldıklarını göstermektedir.

Tüm bu açık delillere rağmen, gerçek olmayan bir iddiayı ispatlamak adına evrimciler tarafından sayısız araştırma ve deneyler yapılmakta, sadece safsatalardan ve aldatmacalardan ibaret ciltlerce kitap yazılmakta, enstitüler kurulup, konferanslar verilip, televizyon programları hazırlanmaktadır. Bu sapkın yolda binlerce bilim adamının zamanının, hesapsız paranın ve imkanın heba edilmesi insanlık için çok önemli bir kayıptır. Tüm bu zarar yerine eğer bu imkanlar yerinde kullanılmış olsaydı, bugüne kadar bilimde çok faydalı konularda, çok önemli adımlar atılmış, kesin sonuçlar elde edilmiş olabilirdi. Bazı bilim adamları ya da düşünürler, evrimin ne denli büyük bir yanlış olduğunu görmektedirler. Örneğin Amerikalı felsefeci Malcolm Muggeridge, bu konuda şöyle der:

"Ben kendim, evrim teorisinin, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük alay konularından biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşaklar, bu kadar dayanaksız ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır." (Malcom

Evrendeki tüm denge, ahenk ve uyumun sadece tesadüflerin bir eseri olduğunu öne süren materyalistler, evrende bir amaç ve tasarım olmadığını da iddia edebilecek kadar akıl ve mantıktan uzaklaşmışlardır.

Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 59)

Sonuç

Çevremizde ve içinde yaşadığımız evrende, Evrim teorisinin kurucusu Darwin'i dahi rahatsız eden (Bir tavuskuşunun tüyü ise ne zaman baksam beni hasta ediyor.-Charles Darwin), yaratılışa ait sayısız delil bulunmaktadır. Bir sivrisinekteki hayranlık verici sistem, bir tavuskuşunun kanatlarındaki muhteşem sanat, göz gibi karmaşık ve mükemmel bir organ ve daha milyonlarca varlık iman eden insanlar için Allah'ın varlığının ve O'nun üstün ilminin ve aklının delilleridir.

Yaratılış gerçeğini kabul eden bir bilim adamı da, doğayı bu gözle inceleyecek ve yaptığı her gözlemden, düzenlediği her deneyden büyük bir zevk alacak, yeni araştırmalar için ateşleyici güç bulacaktır. Oysa evrim ve materyalizm gibi hurafelere inanmak ve bunları bilime rağmen savunmaya çalışmak, psikolojik yönden bilim adamlarını da sıkıntıya sokar. Evrendeki ahenk ya da canlılardaki tasarım, onlar için

büyük bir sıkıntı kaynağı olur. Gördükleri apaçık delillere gözlerini kapatan bu kişilerde, doğal olarak gerçeklere karşı umursuzluk ve buna bağlı bir yargı bozukluğu gelişir.

Hristiyanlara seslenirken; "eğer bir heykelin sizlere el salladığını görseniz dahi, bir mucize ile karşı karşıya olduğunuzu sanmayın... çok küçük bir olasılıktır, ama belki de heykelin sağ kolundaki atomların hepsi, tesadüfen, bir anda aynı yönde hareket etme eğilimi içine girmiş olabilirler" diyen ünlü evrimci Richard Dawkins, bu yargı bozukluğunun klinik bir örneğidir. (Richard Dawkins, The Blind Watchmaker, London: W. W. Norton, 1986, s. 159)

Bilimin ilerleyebilmesi için, 19. yüzyılın bu sapkın inançlarının bir kenara bırakılması ve özgürce düşünen ve gördüğü gerçeği kabul etmekten çekinmeyen bilim adamları gerekmektedir.

"Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemiştir. O'na mülkünde ortak yoktur, her şeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir."

(Furkan Suresi, 2)

HARUN YAHYA

www.harunyahya.org
www.harunyahya.net

SIYONİZMİN DÜNYA EGEMENLİĞİ POLİTİKASI

Siyonizm, Filistin'de bir Yahudi devleti kurmak uğruna, bu topraklarda yaşayan tüm yahudi olmayan insanları şiddet ve terör yoluyla yurtlarından etmek ister.

İsrail'in Dünya Egemenliği Seti

(1 VCD'de 2 kitap bürün)

Toplam 7 kitap ve hediye 60 belgesel

HARUN YAHYA'nın
60 BELGESEL FİLMİ
HEDİYE

Kitaptan Bazı Başlıklar

- İsrail'in Beka Kaygısı.
- Kıbrıs Üzerindeki Hesaplar.
- Irak Savaşının Perde Arkası.
- Dünya İslam Birliğine Muhtaç.

110 milyon yerine SADECE

90 milyon TL

Ayda 18 milyon taksitle 5 ayda ödeyin.

■ Türkiye'nin her yerine ücretsiz teslim ediyoruz.

GLOBAL YAYINCILIK Sipariş hattı: 0212 320 86 00

www.globalkitap.com

DOĞA VE TEKNOLOJİ

Sözlük anlamı, "bilginin, sanayideki işlemlerde sistematik olarak uygulamaya alınması" olan teknoloji, günümüz toplumlarında köklü değişikliklere yol açan en önemli etkenlerden biridir.

Mal üretiminden hizmet üretimine, iletişimden savunmaya, eğitimden sağlığa kadar yaşamımızın her noktasına teknoloji etki etmektedir. Bu değişimin lokomotifleri olan mikroelektronik, iletişim, bilgi teknolojileri, yeni malzemeler ve biyoteknoloji gibi yüksek teknoloji alanlarında, ülkeler arasında amansız bir yarış hüküm sürmektedir. Bu yarışmada, teknolojiyi iyi yöneten ve bilgi teknolojilerini etkin kullanan ülkeler ve firmalar ön plana çıkacaktır.

Bu nedenle, konu ile ilgilenen uzmanlar teknolojinin, gerek ulusal düzeyde, gerekse firmalar düzeyinde iyi yönetilmesi gerektiğini düşünmüş ve "Teknoloji Yönetimi" adında özel bir ihtisas alanı oluşturmuşlardır.

Teknoloji yönetiminde, araştırma-geliştirme çalışmaları önemli bir yer tutar. Endüstriyel bir sektörün gelişebilmesi için, faaliyet alanında ya teknoloji transfer edilmeli ya da teknoloji üretilmelidir. Teknoloji üreti-

minde kullanılan en önemli kaynaklardan biri de doğadır.

Tüm teknolojik ürünlerde doğal malzemelerin kullanılması, teknolojiyi doğaya bağımlı kılar. Bunun yanında doğa bazen teknolojiyi doğrudan belirler.

Doğa ve teknoloji arasında başka bir ilişki daha vardır: Doğayı dikkatle inceleyen bilim adamları ve mühendisler, Allah'ın doğayı sayısız harikalarla donattığını fark etmişlerdir. Gerçekten de bitkilerden hayvanlara, karalardan denizlere kadar her yer ve her canlı mucizevi özelliklerle donatılmıştır.

Canlıların bu özellikleri, insanlar için öğretici ve birçok teknolojik ürün için de ilham kaynağı olmuştur. Bugün insanlar, doğayı taklit ederek yeni ürünler tasarlayabilmekte ve üretebilmektedir. G. Hamel ve C.K. Prahalad, "Geleceğe Yarış" (Competing for the Future) adlı kitaplarında, gelecekteki araştırma geliştirme çalışmalarında doğayı taklit ederek yapılacak malzemelerin özel bir yeri olacağını söyler.

Bilim adamları, bugün birçok buluş için en iyi yol göstericinin doğadaki tasarımlar olduğu sonucuna varmış ve ortaya çıkarmayı düşündükleri araçları doğadaki örneklerine bakarak geliştirmeye başlamışlardır. Çünkü insanlığın büyük bir bilgi birikimi, yıllar süren araştırmalar, uğraşlar ve teknolojik gelişmeler

sonucu ürettiği bazı şeyler, doğada milyonlarca yıldır zaten bulunmaktadır. (Harun Yahya, *Doğadaki Teknoloji*)

Burada bir nokta çok önemlidir; bir şey düşünerek tasarlama yeteneğini insana Allah vermiştir. Bu nedenle kişinin gururlanması ya da büyülenmesi, büyük bir yanılgı olacaktır. Bunun delili de doğanın kendisidir. Çevresine dikkatli bir gözle bakan her insan, kendi becerisiyle ulaştığını sandığı birçok şeyi, Allah'ın doğada en mükemmel şekliyle zaten yarattığını görecektir ve kendisiyle övünmesinin ne denli büyük bir hata olacağını anlayacaktır. Allah Kuran'da kusursuz yaratmasının birçok delili olduğunu şöyle haber vermektedir:

"Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boynun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde; düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır." (Bakara Suresi, 164)

Kuran'da Kadın

Cahiliye toplumu olarak adlandırılacak Kuran ahlakının yaşanmadığı toplumlarda, kadın için ayrı, erkek için ayrı ahlak özellikleri belirlenmiştir. Erkeğin göstermesi gereken karakter ve ondan beklenen kişilik, kadınınkinden tümüyle farklıdır. Böyle toplumlardaki Kuran ahlakından habersiz yaşayan kadınlar da genellikle toplum tarafından kendilerine uygun görülen ve nesilden nesile aktararak günümüze kadar gelen ortak bir kadın karakterini yaşamaktadırlar.

Kuran'da bildirilen ideal kadın karakteri ise bugün cahiliye toplumlarında yaygın olarak yaşanan kadın karakterinden çok farklıdır. Kuran'a göre kadın ve erkek aynı sorumluluklara sahiptir. Allah, Kuran'da "ideal bir Müslüman karakteri"nden bahsetmiştir. Bu karakterde erkeğin sorumlu tutulduğu tüm ahlak özelliklerinden aynı şekilde kadın da sorumludur. Bu ahlakı yaşayan Müslüman kadın son derece güçlü ve sağlam bir kişiliğe sahiptir. Günümüzde dünyanın pek çok ülkesinde şiddete ve kötü

muameleye maruz kalan, işsiz, bakıma muhtaç, yaşlılar evinde terk edilmiş çok sayıda kadın bulunmaktadır. Bu toplumsal sorunun gerçek çözümü Kuran ahlakının yaşanmasıdır. Ancak burada dikkat edilmesi gereken önemli bir nokta bulunmaktadır: Kuran ahlakı Allah'ın rızasını ve sevgisini kazanabilmek için yaşanmalıdır. Allah Kuran'ın pek çok ayeti ile kadını ve kadın haklarını koruma altına almış, cahiliye toplumlarında kadınlara yönelik olarak hakim olan yanlış bakış açısını ortadan kaldırmış, kadına toplum içerisinde saygın bir yer kazandırmıştır. Rabbimiz Kuran'da insanlara Kendi Kadında üstünlük ölçüsünün cinsiyet değil, Allah korkusu, iman, güzel ahlak, ihlas ve takva olduğunu bildirmiştir.

İnsanlar Arasındaki Tek Üstünlük Ölçüsü Takvadır

Dünyanın pek çok ülkesinde, kimi insanlar için bir kimsenin derisinin renginin, konuştuğu dilin, hangi milletten olduğunun da büyük önem taşıdığını görürüz. Bu üstünlük ölçüleri çeşitli toplumlara göre değişiklik

Kadına Verilen Önem

göstermekle birlikte genellikle aynı çerçeve içerisinde kalmaktadır. Kadınlar hakkında on yıllardır süregelen tartışmaların kökeninde de işte bu yanlış bakış açıları yer almaktadır. Örneğin bu gibi kişiler kadınları değerlendirenken yine yaşadıkları toplumun belirlediği ölçüleri esas almakta ve bunlara göre bir kanaate varmaktadırlar. Bu nedenle kimileri kadını ikinci sınıf insan olarak nitelendirmekte ve hayatını bu yanlış izlenimi doğrultusunda yönlendirmektedir.

Ancak Allah Kuran'da, insanlar arasındaki tek üstünlük ölçüsünün kişilerin takvaları olduğunu bildirmiştir. Allah ayette, "... Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edinin, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, Ben'den korkup-sakının." (Bakara Suresi, 197) şeklinde buyurarak, insanlara elde edebilecekleri en hayırlı özelliğin takva olduğunu

haber vermiştir. Dolayısıyla insanların hedeflemeleri gereken, mal mülk, şan şöret gibi maddi değerler değil, kişiyi hem dünyada hem de Allah Katında asıl olarak değerli hale getirecek ve üstünlük kazandıracak olan 'takva' olmalıdır.

Allah'ın Kuran'da bildirdiği ayetlerden anlaşıldığı gibi, üstünlüğü kadın ya da erkek olmakta, fiziksel güçte ya da başka bir cahiliye kıstasında aramak büyük bir yanılıdır. Tek üstünlük Allah'ın bize Kuran'da bildirdiği gibi imanın ve takvanın üstünlüğüdür.

İslam Ahlakında Kadın ve Erkek Eşittir

Kadının toplumdaki yeri konusunda, dünyanın hemen her ülkesinde asırlardan bu yana süregelen tartışmalar kuşkusuz her toplum için tanıdık. Kadının toplumdaki statüsü, aile hayatındaki önemi, çalışıp çalışmayacağı gibi birtakım sosyal konular yıllardır dünya

"Ey insanlar, gerçekten,
Biz sizi bir erkek ve bir dişiden
yarattık ve birbirinizle tanışmanız
için sizi halklar ve kabileler
(şeklinde) kıldık. Şüphesiz,
Allah Katında sizin en üstün
(kerim) olanınız, (ırk ya da soyca
değil) takvaca en ileride olanınızdır.
Şüphesiz Allah, bilendir,
haber alandır." (Hucurat Suresi, 13)

"Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin velleridirler. İylığı emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resulü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Suphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir." (Tevbe Suresi, 71)

gündeminde önemli bir yer tutmaktadır. Oysa bir Müslüman için, kadının toplumdaki yeri çok belirgindir ve gerçek İslam ahlakının benimsendiği bir toplumda böyle bir tartışmanın yaşanması mümkün değildir. Çünkü İslam'da kadın ile erkek eşittir.

Kadın ve erkek elbette ki fiziksel anlamda birbirlerinden farklı yapılara sahiptirler. Ancak kadının fiziksel olarak, erkeğe oranla daha güçsüz olması, onun toplum içerisinde erkekten daha az değer görmesi için bir sebep değildir. (Harun Yahya, Hz. Meryem)

İslam ahlakına göre, asıl önemli olan bir insanın kadın ya da erkek olması değil, kişinin Allah'a derin bir iman ve Allah korkusuyla bağlanmış olmasıdır. Allah'ın emir ve yasaklarına titizlikle uyması, Kuran ahlakını en güzel şekilde yaşamaya çalışmasıdır. Allah Katında asıl değer görecektir olan kişinin bu özellikleri olacaktır. Allah Kuran'da kadın olsun erkek olsun iman eden bir kimse'nin sahip olması gereken özellikleri açıklamıştır.

Kuran'da Kadın ve Erkeğe Hitap Aynıdır

Kuran ayetlerinin geneline bakıldığında, Allah'ın kadın ve erkeğe ortak bir hitap şekli kullandığı görülmektedir. Daha önce de detaylı olarak üzerinde durulduğu gibi, Allah Kuran'da bir kişinin genç, yaşlı, kadın ya da erkek olmasının değil, samimi bir kalple iman etmesinin önemli olduğunu bildirmektedir. Bu doğrultuda Allah Kuran ayetlerinde tüm hitapları kadına ve erkeğe birarada yapmakta ve her ikisinin de aynı sorumluluklara sahip olduklarını

hatırlatmaktadır. Kuran'da bu şekilde pek çok ayet yer almaktadır. Allah Kuran'da, "**Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim salih bir amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve onlar, bir 'çekirdeğin sırtındaki tohumcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır.**" (Nisa Suresi, 124) ayetinde, samimi iman ettiği sürece, kişinin kadın ya da erkek olmasının hiçbir öneminin olmadığını bildirmiş, iman edenlerin hiçbir haksızlığa uğramaksızın, mutlaka Allah'ın rahmeti ve cenneti ile karşılık göreceğini haber vermiştir.

Allah, Kuran'da müminlere olduğu gibi, inkar edenler hakkında bilgi verirken de kadınlara ve erkeklere aynı şekilde hitap etmektedir. Allah, inkar eden kadınlar ile inkar eden erkeklerin, münafık kadınlar ile münafık erkeklerin ve müşrik kadınlar ile müşrik erkeklerin de ahiret gününde aynı şekilde karşılık göreceğini, cinsiyetlerinden dolayı farklı bir durum ile karşılık görmeyeceklerini haber vermektedir. Kuran'da bu şu şekilde bildirilmektedir: "**Şundan ki: Allah, münafık erkekleri ve münafık kadınları, müşrik erkekleri ve müşrik kadınları azablandıracak; mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların tevbesini kabul edecektir. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.**" (Ahzab Suresi, 73)

İslam Ahlakında Anneye Verilen Değer

Allah Kuran'da hem kadına karşı gösterilmesi gereken özenli tavra, hem de bunun yanı sıra 'anneye' karşı gösterilecek olan güzel ahlakın önemine dikkat çekmiştir.

İnsanın anne ve babası, çocuklarının iyi bir eğitim alıp güzel bir ahlak kazanabilmesi, hem kendisine hem de çevresindeki insanlara fayda getirecek hayırlı bir insan olabilmesi için büyük çaba harcarlar. Yıllar boyu bu amaçla maddi manevi pek çok fedakarlık

"Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. Onlara acıyarak alçakgönüllülük kanadını ger ve de ki: "Rabbim, onlar beni küçükken nasıl terbiye ettilerse Sen de onları esirge." (İsra Suresi, 23-24)

üstlenirler. İnsanın, kendisine verilen bu emeği takdir edebilmesi ve bu özverili ahlaka, saygı ve hürmetle karşılık vermesi gerekmektedir. Allah Kuran'da müminin bu sorumluluğunu şöyle bildirir:

"Biz insana, anne ve babasına (karşı) güzelliği (ilke edinmesini) tavsiye ettik..." (Ankebut Suresi, 8)

"De ki: "Gelin size Rabbiniz'in neleri haram kıldığı- nı okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne- babaya iyilik edin, ..." (Enam Suresi, 151)

Kuran'ın bir başka ayetinde ise Allah insana, anne babaya karşı güzellikle davranılmasını, büyükenip bö- бүrlenmekten kaçınılmasını şöyle bildirmektedir:

"Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koş- mayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yok- sullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki ar- kadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik oldukla- rına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez." (Nisa Suresi, 36)

Tüm bu ayetlerden anlaşılacağı gibi, Allah insanla- ra, anne babaya karşı daima hoşgörölü, anlayışlı, şef- katli ve saygılı bir tavır içerisinde olmalarını öğütle- mektedir. Bunun yanı sıra Allah, annenin çocuğu dün- yaya getirebilmek ve büyütebilmek için büyük zorluk- lara göğüs gerdiğini hatırlatarak, onun üzerindeki eme- ğine de dikkat çekmektedir: **"Biz insana anne ve baba- sını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem Bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız Banadır." (Lokman Suresi, 14)**

Bunun yanı sıra Allah, insanın anne ve babasının kendisine göstermiş olduğu özverileri unutmamasını, onlar muhtaç konuma geldiklerinde de, anne ve babaya karşı aynı güzel ahlak ile davranılmasını öğütlemektedir:

İman eden her insan, Allah'ın bu lütfuna erişerek Rabbimiz'in yakınlığını, dostluğunu, sevgisini ve rızası- nı kazanabilmeyi gönülden ister. Ancak bunun için in- sanın, Allah'ın peygamberlerini lütuflandığı bu ni- metleri kendisinden kesinlikle uzak görmemesi, Rabbi- miz'in rahmetinin ve fazlının çok geniş olduğunu bil- mesi gerekmektedir. Allah, insanların Kendisi'ne gö- nünden yönelerek talep ettikleri her türlü isteklerine kar- şılık vereceğini bildirmiştir. Bu nedenle kadın olsun er- kek olsun, her insanın peygamberlerin bu üstün maka- mına ulaşabilmeyi hedeflemesi ve bunun için samimi bir çaba harcaması gerekmektedir.

Kuran'da, **"Ama Bizden kendilerine güzellik geçmiş bulunanlar; işte, onlar, ondan uzaklaştırılmışlardır." (Enbiya Suresi, 101)** ayetinde, Rabbimiz'in Katından kendilerine güzellik geçen insanlardan bahsedilmiştir. Allah kadın ya da erkek ayrımı yapmadan insa- nın önüne, bu kimselerden olabilme fırsatını sun- muştur. İnsanın yapması gereken, Allah'a gönülden bir sevgiyle bağlanmak, O'nu herşeyin üstün- de tutarak Rabbimiz'in razı ola- cağı bir yaşam sürmektir. Bu samimi imanı yaşayan her insan, Allah'ın di- lemesiyle, Allah Ka- tında en güzel karşılığı bula- caktır.

HARUN YAHYA

www.harunyahya.org
www.harunyahya.net

SIYONİZMİN DÜNYA EGEMENLİĞİ POLİTİKASI

Siyonizm, Filistin'de bir Yahudi devleti kurmak uğruna, bu topraklarda yaşayan tüm yahudi olmayan insanları şiddet ve terör yoluyla yurtlarından etmek ister.

İsrail'in Dünya Egemenliği Seti

(1VCD'de 2 film bulunur)

Toplam 7 kitap ve hediye 60 belgesel

HARUN YAHYA'nın
60 BELGESEL FİLMİ
HEDİYE

Kitaptan Bazı Başlıklar

- İsrail'in Beka Kaygısı.
- Kıbrıs Üzerindeki Hesaplar.
- Irak Savaşının Perde Arkası.
- Dünya İslam Birliğine Muhtaç.

110 milyon yerine SADECE

90 milyon TL

Ayda 18 milyon taksitle 5 ayda ödeyin.

■ Türkiye'nin her yerine ücretsiz teslim ediyoruz.

GLOBAL YAYINCILIK Sipariş hattı: 0212 320 86 00

www.globalkitap.com

HARUN YAHYA

www.harunyahya.org
www.harunyahya.net

MADDENİN ARDINDAKİ SIR

Şu anda okuduğunuz bu ilan, yazı ve resimleriyle, parlak ve canlı renkleriyle, karanlık beyninizde oluşan üç boyutlu bir görüntüdür. Bu 21. yüzyıl biliminin ispatladığı kesin bir gerçektir.

DERİN DÜŞÜNMEK Seti

(1 VCD'de 2 film birden)

Toplam 7 kitap ve hediye 60 belgesel.

HARUN YAHYA'nın
60 BELGESEL FİLMİ
HEDİYE

Kitaptan Bazı Başlıklar

- Gören Gözlerimiz Değildir, Görüntü Beynimizde Oluşur.
- Tüm Lezzetler Ve Kokular Beyinde Oluşur.
- Şu Anda Bir Rüyada Olmadığınızı Nasıl İspatlarsınız?
- Anılarınız da Aslında Bir Hayaldir.

90 milyon yerine SADECE

75 milyon TL

Ayda 15 milyon taksitle 5 ayda ödeyin.

■ Türkiye'nin her yerine ücretsiz teslim ediyoruz.

GLOBAL YAYINCILIK Sipariş hattı: 0212 320 86 00

www.globalkitap.com

KIBRIS'TA DÖNÜM NOKTASI

1878 yılındaki İngiliz işgalinden bu yana bir çok kez yok edilme tehlikesi ile karşı karşıya kalan Kıbrıs'taki Müslüman-Türk varlığı 14 Aralık 2003 tarihindeki genel seçimlerde yeni bir sınav verecek. Her ne pahasına olursa olsun Kıbrıs sorununda teslimiyetçi bir politika izleyenlerle tek başına mücadele eden, KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş, başta anavatan olmak üzere tüm Türk-İslam dünya-sından destek bekliyor.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti tarihinin belki de en önemli seçimine hazırlanıyor. 14 Aralık 2003 tarihinde gerçekleştirilecek seçimlerde KKTC'nin, daha doğrusu Ada'daki Müslüman-Türk varlığının, geleceği halk oylamasına sunulacak. Suikast tehditleri ve ihbarları altında KKTC'yi seçimlere hazırlayan Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş seçim öncesi kamuoyuna yaptığı son açıklamada teslimiyetçi politika izleyen gazeteci ve siyasetçilere şu tarihi mesajları veriyordu:

"Siyasetçilerimiz ve bazı medya mensuplarımız Türkiye'nin Kıbrıs politikasını eleştirmekle belki de farkında olmadan kendi halklarına ihanet etmektedirler. Rum'a ve Dünya'ya çok farklı mesajlar veriliyor. Bu dolaylı bir Enosis'tir. Ada'da Türkiye'nin

haklarının bulunduğunu kimse inkar edemez.

İstanbul basınına baktığımızda "Kamuoyu Kıbrıs meselesini önemsemiyor!" Bazı medya kuruluşları AB uğruna Kıbrıs'ı feda etmeye hazırdır. "Yapay, aldatmaca bir anlaşma olursa olsun, iş bitsin" şeklinde kamuoyunun beklentisinin bu olduğu zannediliyor. Halbuki basın gerçek kamuoyunu yansıtsa, baskılar haksızlık yapan tarafa gidecek. Oysa Türkiye'ye konuyu hallet öyle gel diyorlar." (9 Kasım 2003, *Girne Amerikan Üniversitesi*)

Kıbrıs, Türkiye'nin milli davasıdır. Kıbrıs Türkü, Türkiye'den kopartılmasından itibaren Anadolu'yu anavatan olarak görmüş, sürekli maruz kaldığı Rum tehdidine ve baskısına karşı umudunu Türkiye'ye bağlamıştır. Türkiye de yavruvatan Kıbrıs'a sahip çıkmış, Devleti ve milletiyle, Kıbrıs Türkü'nün yanında yer almış, 1974'teki Barış Harekatı ile de soydaşlarımızı Rum vahşetinden kurtarmıştır.

Barış Harekatı ile birlikte Kıbrıs davası Türkiye için askeri olarak kazanılmıştır ve bu nedenle de Türk Devleti'nin Kıbrıs Türkü'nü yeniden risk altına sokacak bir taviz vermesi düşünülemez.

Ancak mesele sadece askeri boyutla sınırlı değildir. 1974'ten bu yana "Rum tezi" iki farklı yönden ilerlemektedir. Bunun birinci yönü, KKTC Cumhurbaşkanı Sayın Rauf Denktaş'ın şahsında Türk tarafına yapılan uluslararası baskıdır. Sanki Kıbrıs dünya gündemini meşgul eden bir sorunmuş gibi, uluslararası topluluk, Batı'daki güçlü Rum lobisinin de etkisiyle, ısrarla Kıbrıs Türkü'nü taviz vermeye, yeniden Rum egemenliğini kabul etmeyle neticelenecek formüllere onay vermeye

zorlamaktadır. Bu formüllerin sonuncusu, 2003 yılında BM Genel Sekreteri Kofi Annan tarafından sunulan plandır. Devletimiz ve KKTC yönetimi bu planın sakıncalarını tespit ederek kabul edilmezliğini vurgulamışlardır.

Meselenin diğer yönü ise, bu yazı dizisinde ele alacağımız kültürel boyuttur. Kıbrıs Türkü'nün varlığı, sadece diplomatik tuzaklarla değil, aynı zamanda Kıbrıs Türkü'nün kimliğini erozyona uğratmak ve yok etmek amacına matuf bir psikolojik savaşla da hedef alınmaktadır.

Kimlik Erozyonu

Kıbrıs Türkü, aynen bir zamanlar Balkanlar'ın en uç noktalarında Osmanlı'yı temsil eden Türkmenler gibi, Kıbrıs'ta Türklük adına bir uç beyliği olmuştur. Ada'yı Rumlaştırmaktan, Rum yayılmacılığına yem olmaktan korumuş, Kıbrıs'taki Müslüman ve Türk varlığını göğüslerini siper ederek muhafaza etmişlerdir. Kıbrıs Türkü'nün bu kahramanca direnişini ve başta Sayın Rauf Denктаş olmak üzere bu direnişin mücahidlerini saygı ve sevgiyle anmak, her Türk'ün görevidir.

Ancak Kıbrıs'ı Rumlaştırmak isteyen güçler, önlerindeki en büyük engel olan söz konusu güçlü Müslüman Türk kimliğini erozyona uğratmayı hedeflemektedirler. Kıbrıs'ta 2003 yılı başlarında yaşanan bazı gelişmeler ise, bu sinsi hedefte bazı mesafeler kat edildiğini göstermektedir.

Bu dönemde, BM Genel Sekreteri Kofi Annan'ın gündeme getirdiği plana destek vermek, KKTC yönetimini bu planı kabul etmeye davet etmek için Kuzey Kıbrıs'ta bir dizi girişim düzenlenmiştir. Bunların en önemlileri, Lefkoşa'da düzenlenen iki ayrı mitingdir. Bu mitinglerin her ikisinde de "Kıbrıs'ta çözüm" çağrısı yapılmış, ancak haklı gibi gözüken

bu çağrının altında bazı vahim mesajlar da verilmiştir. Mitinge katılanlar, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin varlığına dolaylı da olsa karşı çıkmışlar, Ada'da Rumlar ile ortak bir yönetim kurulması, Birleşmiş Milletler'in öne sürdüğü -ve Türk tarafına pek çok

dezavantaj getiren- planın itirazsız kabul edilmesi çağrısında bulunmuşlardır. Atılan sloganlarda "Avrupa Birliği vatandaşlığı" ön plana çıkmış, "Müslüman Türk" kimliği üzerinde en ufak bir vurgu yapılmamıştır. Mitinglerin sembolik manzarası da dikkat çekicidir: Sayın Denktaş'ın Bayrak Televizyonu'ndaki açıklamalarında da vurguladığı gibi, mitinglerde hiç KKTC bayrağı açılmamış, Türk bayrağı dalgalandırılmamış, bunların yerine Avrupa Birliği bayrakları tercih edilmiştir. Hatta ikinci mitingde 1974 öncesinde var olan, Rum egemenliğindeki Birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti bayrağı açılmıştır ki, her ne kadar tepki üzerine indirilmişse de, bu hareket Ada'daki "Türk kimliği"nin bekası açısından endişe verici bir alamettir.

Bir kimlik erozyonunun yegane çözümü ise, o kimliği oluşturan değerlerin güçlendirilmesinden geçmektedir.

Kıbrıs'taki Psikolojik Savaş

Söz konusu kimlik erozyonunun güçlü bir kültürel eğitim kampanyası ile engellenmesi gerektiği açıktır.

Bunun için de öncelikle bu erozyonun kaynaklarını tespit etmek gerekmektedir.

Öncelikle bu durumun kendiliğinden gelişen bir olgu olmadığını belirtmek gerekir.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni ve Ada'daki Türk varlığını zayıflatmak için on yıllardır sistemli bir kampanya yürütülmektedir. Rumlar ve Ada'yı Rum egemenliğinde görmek isteyen bazı Batılı çevreler, Kuzey Kıbrıs Türkleri arasında olup da milli ve manevi değerlerini yitirmiş bazı insanları da kullanarak, Türk kesiminde yıkıcı propaganda ve psikolojik savaş yürütmektedirler.

Özellikle 1974 öncesindeki Rum zulmüne tanık olmamış genç kuşak, bu propagandanın en önemli hedefidir. Son yıllarda bu propagandaya büyük hız verilmiş, Ada'daki Türk gençleri Batılı ülkelere götürerek, seminer adı altındaki bazı programlara tabi tutulmuştur.

Bu kampanyanın en önemli boyutu ise medya alanındadır. Ne gariptir ki Kuzey Kıbrıs'taki bazı yayın organlarında Türkiye'yi sözde "işgalci devlet" diye tanımlama gafletini gösteren bazı aldatılmış kalemler olmuştur. Bazı gazeteler adeta Rum tezinin sözcülüğünü yapmakta, Türkiye'nin Kıbrıs Türk kesimi ile olan ilişkisinin kesilmesini ve KKTC'nin sona ermesini savunmaktadırlar.

Lefkoşa'daki mitingleri düzenleyen, bu mitinglerle KKTC, Türkiye ve Türklük karşıtı sloganlar atan ve böylece bu mitinglere sadece barış dileğini ifade etmeye gelmiş masum insanlarımızı da kendi saflarındaymış gibi göstermeye çalışanlar, aynı kimselerdir. Rumların ve Batılı ülkelerin Kıbrıs politikasını yöneten Rum lobisinin birer beşinci kolu gibi faaliyet gösteren bu gibi kişilerin sayısı az, ancak etkileri büyüktür.

Peki nasıl olmaktadır da, Kıbrıs'taki kahraman Türk halkı içinde bir beşinci kol faaliyeti organize edilebilmektedir? Buna alet olanlar kimlerdir?

Bu sorunun cevabını aradığımızda, kaçınılmaz olarak birtakım aşırı sol gruplarla yüzyüze geliriz.

Komünist ideoloji, Kıbrıs Rumlarından Türk kesimine yayılmış bir ideolojidir. Bu ideolojinin Rumlar arasındaki

temsilcisi olan Kıbrıs Komünist Partisi AKEL, ne ilginçtir ki aynı zamanda koyu Yunan milliyetçisi ve Enosis yanlısıdır. AKEL'in ideolojisinden etkilenen bazı Kıbrıslı Türkler ise, milli bilinçlerini yitirerek, Enternasyonalizm adına aslında bilmeden Rum menfaatlerine hizmet eder hale gelmişlerdir. AKEL'in Kuzey Kıbrıs'taki uzantısı sayılabilecek olan bazı organizasyonlar, Türklük ve Türkiye aleyhine propaganda yürütür durumdadır. Bir zamanlar Sovyet Rusya tarafından desteklenen bu aşırı sol gruplar, komünizmin yıkılmasının ardından, Kıbrıs üzerinde Yunan egemenliğini destekleyen Batılı güçlerin yönlendirmesi altına girmiştir.

İşte KKTC'nin lağvedilmesi, Kıbrıs'ın Rum egemenliği altında birleşmesi gibi görüşleri savunan Türkler, genelde hep söz konusu aşırı sol kesimin üyeleri veya bu kesimin telkinlerinin etkisinde kalan insanlardır.

Sorunun bu fikri ve ideolojik yönüne büyük önem vermekte, çözümün de buradan geçtiğine inanmaktayız. Bu yorum dergi olarak mı, yoksa kitaptan alındığı için vakfın yorumları mı kalmış?

Komünizm, Materyalizm ve Toplum

Komünist ideoloji, sadece Kıbrıs Türkü için değil, tüm Türk Milleti için de önemli bir meseledir. Komünist ideolojinin, 1960'lı ve 70'li yıllarda Türkiye'yi büyük bir terör ve anarşi ortamına sürüklediği malumdur. 1980'lerde ve 90'larda ise, aynı ideoloji, koyu bir etnik milliyetçilikle de birleşerek, Güneydoğu'daki kanlı terör örgütünü ortaya çıkarmış ve beslemiştir.

Bugün Sovyetler Birliği'nin tarihe karışmış olması ve tek kutuplu bir dünyada yaşamamız, komünist ideolojinin bir tehlike olmaktan çıktığı anlamına gelmemektedir.

Marksist ideoloji, hala pek çok ülkede, devlete ve toplum düzeyine karşı çıkan radikal örgütler üretmeye ve bir tehdit kaynağı olmaya devam etmektedir.

Marksizm'in ile mücadele etmek ise onun dayandığı felsefi kaynakların kökten yıkılması anlamına gelmektedir. Bu felsefi kaynakların başında ise materyalizm gelmektedir.

Materyalizm, Marx, Engels, Lenin gibi komünist ideologların en çok üzerinde durdukları kavramdır. Sadece madenin varlığının kabul edilmesini, Allah'ın varlığının ve tüm manevi değer ve kavramların reddini gerektirir. Komünist militanları komünist yapan, her şeyden önce bu materyalist felsefeye olan inançlarıdır. Bu nedenledir ki, materyalist felsefenin çürütülmesi, komünizm tehdidinin de nihai olarak ortadan kaldırılması anlamına gelecektir.

Bunun yanı sıra, materyalizmin toplumlara getirdiği tek zarar komünizm de değildir. Materyalist felsefe, insanları tüm manevi değerlerden kopardığı için, aynı zamanda ahlaki bir dejenerasyona da yol açar. Materyalizmin egemen olduğu bir toplumda, din, ahlak, aile değerleri, vatanperverlik gibi ulvi kavramlar giderek zayıflar ve sonunda yok olur. Büyük Önder Atatürk, bu gerçeğe "dinsiz milletlerin devamına imkan yoktur" diyerek dikkat çekmiştir.

Teslimiyetçi Politikalara Karşı Sayın Denктаş'a Destek

Eğer günümüzde Kıbrıs'ta da

www.turkdunyasi.org

karşımıza çıkan bu karanlık ideolojiye karşı, çok yönlü kültürel bir kampanya yürütülür,

Devletimiz bunun için gerekli desteği sağlarsa, o zaman Kuzey Kıbrıs'taki "kültür erozyonunun" da kısa sürede önü alınacaktır. Ve böylece Kuzey Kıbrıslı soydaşlarımız, kendilerini Avrupa Birliği bayrağı açmaya iten yanılgıdan sıyrılıp, yeniden Ay-Yıldız altında onur, mutluluk ve güven bulacaklardır. (Harun Yahya, *Türk'ün Dünya Nizamı*)

14 Aralık 2003 tarihinde çok önemli bir seçime hazırlanan Kıbrıs'taki Müslüman-Türk varlığı ayakta kalma mücadelesi vermektedir. KKTC ve bazı İstanbul basınının haksız eleştirilerine maruz kalan Cumhurbaşkanı Rauf Denктаş ise, ilerlemiş yaşına ve sağlık sorunlarına rağmen Rumların ve İngilizlerin masa başı oyunlarını bozmaya çalışmaktadır. Türklük bilincini taşıyan, milli ve manevi değerlerine bağlı her insanın Kıbrıs davasına ömrünü adanmış KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denктаş'a destek vermesi gerekmektedir.

Atomdaki Tasarımın Açtığı Yeni Ufuk:

İletken Plastikler

Doğadaki pek çok malzeme insanların ihtiyaç duyduğu sağlamlık, hafiflik, esneklik gibi özelliklere sahiptir. Ancak doğadaki mükemmel tasarımlı malzemeleri günlük hayatta yaygın biçimde kullanmak her zaman mümkün olmayabilmektedir. Bunun nedeni ise bu malzemeleri taklit edebilmek için yüksek teknoloji seviyesine gereksinim duyulmasıdır. (Harun Yahya, Atom Mucizesi)

Zaman içinde deri, kemik, ağaç ve selüloz lifleri gibi doğal organik malzemelerin de kullanılmaya başlanması, sürekli artan ihtiyaç talebi karşısında yetersiz kalmıştır. Bu nedenle bilim adamları yapay malzemeler üretme yoluna gitmiş ve bunda da büyük başarılar elde etmişlerdir.

Bugün yaygın olarak kullanılan naylon, lâstik, plâstik ve polivinil klorür (PVC) bilim adamlarının tamamen yapay malzeme üretme çalışmalarının sonucunda ortaya çıkmıştır. Plastikler bilimsel adıyla polimerler

iş yerlerinden evlere, evlerden sokaklara kadar pek çok yerde kullanılmaktadır. Polimer kelimesi, poly: çok ve meros: parça anlamına gelen kelimelerin bileşimidir. Polimer malzemeler birbirine benzer küçük molekül birimlerinin zincir şeklinde birbirine eklenerek meydana getirdiği dev moleküllerden oluşur. Bu moleküller naylon poşetlerden, araba lâstiklerine; çocuk oyuncaklarından, kışın giydiğimiz botların tabanlarına kadar pek çok şeyin temel yapısında yer alır.

Ucuz ve kolay üretilmelerine karşın polimerlerin de bazı dezavantajları vardır. Örneğin organik maddeler gibi çürüyüp parçalanmazlar ve atıldıklarında yüzlerce yıl bozunmadan kaldıkları için yeryüzünde ve denizlerde büyük bir kirliliğe neden olmaktadır.

Polimerlerin, bakteri vs. gibi faktörlerle parçalanmamak gibi olumsuzluklarına karşın, bir

de iyi özellikleri vardır: Elektriğe karşı yalıtıcıdır. Bu nedenle elektrik telleri kısa devrelerden korunmak için, polimerler kullanılarak yapılan kablolar ile kaplanır. Bunun sebebi, yalıtkan olmalarının yanı sıra, esneme özelliğine de sahip olmalarıdır.

Nobel Ödüllü Buluş

Alan J. Heeger, Alan G. Mac Diarmid ve Hideki Shirakawa adlı bilim adamları plastiğin bir anlamda kendisi ile özdeşleşmiş olan yalıtkanlık özelliğini değiştirmeyi başardılar. Artık polimer de (poliasetilen) hemen hemen bir metal kadar iletken hâle getirilebiliyor. Nitekim bu büyük başarı 2000 yılında Nobel Kimya Ödülü'ne layık görüldü.

1977 yılında Shirakawa, Mac Diarmid ve Heeger; poliasetilen filmlerinin; klor, brom ve iyot buharlarıyla reaksiyonu sonucu, bu filmlerin ilk hallerinden 109 kat daha fazla iletken olabildiklerini gördüler. Bu metodla poliasetilenin iletkenliğini 105 S/m²'ye kadar çıkardılar. Elektrik kablolarında yaygın olarak kullanılan bakırın iletkenliği ise, 108 S/m civarındadır.

Günümüzde polimerler sanayiden, tıbbı ve spora kadar her alanda kullanılmaktadır.

Elektronik Teknolojisinde Büyük Değişimler

Bilim adamları iletken plastiklerin teknoloji dünyasında büyük değişikliklere yol açacağına inanıyorlar. Bu plastikler daha hafif daha küçük devre elemanları üretiminde kullanılabileceği gibi radara yakalanmayan hayalet uçakların yapımında da kullanılabilecek. Ayrıca bazı iletken polimerlerin elektrokromik özellikleri, bu polimerlerin; yazın, güneş ışığı altında kararan "akıllı pencereler"de kullanımına imkân sağlamaktadır. 1977'de iletken polimerlerin keşfinden sonra, iletken polimer bilimi, birçok dalda hızla gelişmeye başlamıştır. Son olarak, yüksek saflıkta polimerler sentezlendikçe, yarı iletken polimerler elektronik devrelerin yapımında kullanılmaya başlanmıştır. Yakın bir zamanda elektronik devrelerin temel parçaları olan transistörler, FET'ler ve fotodiyotlar iletken plastiklerden yapılacaktır.

Askerî sahada ve uzay teknolojisinde kullanılan araçların hafif olması çok önemlidir. Eğer elektronik devreler ve

bataryalar polimerlerden yapılabilirse, kullanılan bu araçların ağırlığı yaklaşık % 90 oranında azalacaktır. Öyle ki ileride motor blokları alüminyumdan, birçok aksamı sert plâstikten ve elektrik devreleri iletken polimerlerden yapılan bir otomobili, tek elle itmek mümkün olacaktır.

Günümüzde nanoteknolojiye yönelik büyük bir çalışma var. Ancak Nanoteknoloji ile uğraşanların karşısında temel bir sorun var: Nanoteknoloji ile yapılan devreleri birbirine, ya da bizim kullanabileceğimiz makro büyüklükteki sistemlere bağlamak. Şu an kullanılan bakır tellerle böyle bir şeyi yapmaya çalışmak gemi halatını dikiş iğnesine bağlamaya benziyor. Üstelik normal kablo (ilkten) bağlantılarını nanoteknoloji de kullanılacak boyutlara indirdiğinizde iletkenlik özellikleri değişiyor ve kendilerinden beklenen görevi yerine getiremeyebiliyorlar. İşte bu noktada plastik iletkenlerin görevi ortaya çıkıyor. Çünkü iletken plastikler küçültülerek kullanıma daha müsaitler üstelik onlar küçültüldüklerinde görevlerini aksatmıyorlar. Eğer bu gerçekleştirilebilirse,

büyük bir ihtimalle mikroskobik boyuttaki devreler iletken polimer telleri ile birbirine bağlanacak ve bu devrelerin boyutlarını 200 nanometreden 0,2 nanometreye indirmek mümkün olabilecektir. Boyutlardaki bu düşüş bilgisayarların hızını ve hafızasını 108 kat artırabilir. Böyle bir gelişme, günümüze kadar devam eden, kırk yıllık bilgisayar teknolojisindeki gelişmeye eşit olacaktır. Haliyle iletken polimerler, moleküler elektronik dünyasında, çok önemli bir role sahip olabilir.

Kısa bir süre öncesine kadar, hiç kimse elektrikten korunmak için kullanılan bir malzemenin, elektrik iletminde başrolü oynayabileceğini düşünmemiştir. İletken polimerler artık günlük hayatımızda yer bulmaya başladılar. Bilim adamları atomdaki yaratılış özelliklerini öğrendikçe daha birçok yeni materyali üretme imkânına kavuşacaktır.

Atomun şekli, hareketi, yapısı ile ilgili yapılan çalışmalar, tüm evrende olduğu gibi atomda da kusursuz bir düzen, şaşmaz bir denge ve bilinçli bir tasarım olduğu gerçeğini ortaya çıkarmıştır. Yüce Allah atomu, maddelerin optik, mekanik, iletkenlik, manyetik özelliklerini belirleyecek şekilde yaratmıştır. Atomlarla ilgili yapılan bilimsel her yeni çalışma hem Allah'ın, üstün yaratışının delillerini görmemize vesile olmakta hem de yeni malzemelerin keşfine ışık tutmaktadır.

İnsanların Düşünmek İstemediği Kaç Gerçekler YAŞLILIK

www.harunyahya.net

Dünya hayatının kısa olması, ölümlü olmak ve dünyaya bir kere gelmek, her insan için en önemli gerçeklerdendir. Belli bir yaşa kadar insan bu önemli gerçeğin farkına varamamış olabilir ancak bunu fark ettiği anda Allah'ın kendisinden istediği şekilde yaşantısını düzenlemesi gerekir. Çünkü dünyadaki hayat kısadır ama insan ruhu - Allah'ın dilemesiyle- sonsuza kadar yaşayacaktır. Sonsuzluk ile kıyaslandığında birkaç dakika hükmünde olan dünya hayatına bağlanmak, buradaki kısa süreli ve küçük zevkler için sonsuz hayatı gözden çıkarmak elbette akılcı bir davranış değildir.

Hiç düşündünüz mü; 70 yaşında bir insanın geçmişe yönelik düşünceleri nelerdir? Bu insan her kim olursa olsun muhtemelen yaşadığı 70-80 senenin nasıl geçtiğini anlayamadığını düşünüyordur. Hatta kendisine sorsanız belki de; "göz açıp kapayıncaya kadar geçti, hiçbir şey anlayamadım" diyecektir. 20'li yaşlardayken, büyük ihtimalle yaşlanacağını pek aklına da getirmemiş olabilir. Ancak şu an, çok uzak gördüğü o dönemin içinde bulunmanın şaşkınlığını

yaşıyordu. Ve eğer ahiret için hazırlığı yoksa bu anı uzak görmekle ne kadar yanıldığını da çok iyi anlamıştır.

Yaşamı boyunca yaptıklarını yazmasını veya anlatmasını isteseniz, en fazla kalın bir defteri doldurabilir veya en fazla beş, altı saat arka arkaya anlatabilir. "Koskoca 70 sene" dediği şeyin tamamı işte bu kadardır...

Bu düşünceler içinde yaşayan kişinin, aklında ise çok önemli bazı sorular vardır:

- "Göz açıp kapayıncaya kadar geçip giden bu hayatın amacı nedir?"
- "Ben bu 70 seneyi ne için yaşadım?"
- "Peki bundan sonra ne olacak?"

Pişman Olmadan Önce Bir Hatırlatma

Yukarıdaki sorulara birbirinden farklı cevaplar verecek iki insan grubu vardır. Bunlardan bir tanesi Allah'a inanmayan, diğeri ise gönülden katıksız bir imanla Allah'a bağlanan kişilerdir.

Birincisi yukarıdaki sorularla ilgili olarak büyük olasılıkla şöyle

düşünür: "Hayatım bugüne kadar boş bir amaç uğruna geçip gitti. 70 sene yaşadım, ama ne için yaşadığımı da açıkçası pek anlayamadım. Önce annem babam için yaşıyorum dedim, sonra eşim, sonra ise çocuklarım... Ama şu an ölüm yaklaştı. Öleceğim ve bu dünyadan yok olup gideceğim. Sonrası mı? Sonra ne olacağını bilmiyorum ama herhalde herşey bitecek!"

Bu insanın içine düştüğü boşluğun nedeni, tüm evrenin, canlıların ve insanların bir amacı olduğunu kavrayamamış olmasıdır. Bu amaç, tüm bu varlıkların yaratılmış olmasından kaynaklanır. Akıllı olan insan, evrenin her noktasında büyük bir plan, düzen ve akıl olduğunu görür ve dolayısıyla bunların üstün akıl sahibi bir Yaratıcı tarafından var edildiklerini anlar. Bunlar yaratılmış olduklarına, rastgele ve bilinçsiz bir süreçle ortaya çıkmadıklarına göre, mutlaka bir amaçları vardır. Bu amacın ne olduğu ise, bize herşeyin Yaratıcısı olan Allah'ın insanlara yol gösterici olarak indirdiği Kuran'da şu şekilde bildirilir:

Unutulmaz

VE ÖLÜM

“İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz?”

(Yunus Suresi, 3)

Bu gerçekleri göz önünde bulunduran ve Allah'a iman eden kişi yukarıdaki sorulara doğru cevabı verecek ve şöyle diyecektir: "Beni herşeyin sahibi olan Allah yarattı ve bu dünyaya gönderdi. Dünyada bulunduğum sürece beni Yaratan'a kulluk etmekle emrolundum ve bunu en güzel şekilde yapıp yapmadığımı denendi. Dünyanın zaten çok kısa olduğunu, göz açıp kapayıncaya kadar geçeceğini biliyordum. Bu yüzden de Allah'a kulluk ettim, bu dünya hayatının geçici süslerine aldanmadım. Sonrası mı? Hayatım boyunca iyi işler yaptığım ve Allah'ın rızasını kazanmaya çalıştığım için ebedi bir mutluluk yurdu olan cennete kavuşmayı umuyorum. Ve Rabbime kavuşacağım günü sabırsızlıkla bekliyorum."

İnsan Düşünmekten Neden Kaçar

Halk arasında dünya hayatının kısıtlılığı ve geçiciliği hakkında bazı deyimler kullanılır; "ölümlü dünya", "üç günlük dünya", "hayat fani" gibi. Ama bu kalıp sözcükler aslında insanların samimi görüşlerini yansıtmaz. Bu tarz sözler, toplumun bir geleneği gibi, aralarında konuşulan bir sohbet, hatta espri konusudur. Nitekim böyle önemli bir konunun hemen arkasından genellikle dünya ile ilgili planlara başlarlar. Örneğin "ölümlü dünya", "dünyaya bir kere geldik" sözünün akabinde "tabii ki dünyayı tepe tepe yaşayacaksın" tarzında sıg mantıklar da öne sürebilirler.

Oysa ki hayatın kısa olması, ölümlü olmak ve dünyaya bir kere gelmek, her insan için en önemli gerçeklerdendir. Belli bir yaşa kadar insan bu önemli gerçeğin farkına varamamış olabilir ancak bunu fark ettiği anda tüm yaşamını gözden geçirmesi ve Allah'ın kendisinden istediği

şeylere göre yeniden yaşantısını düzenlemesi gerekir. Çünkü hayat çok kısadır ama insan ruhu -Allah'ın dilemesiyle- sonsuza kadar yaşayacaktır. Sonsuzun yanında 3-5 günlük hayatın hiçbir kıymeti yoktur.

Ancak bu gerçeği kavrayamayan iman etmeyen kişiler, tüm ömürlerini Allah'ı unutarak boş amaçlar uğruna tüketirler. Oysa bu boş amaçlara bile kavuşmaları mümkün değildir. Doyumsuzluk içinde yaşarlar ve her zaman bulundukları durumun ya da sahip olduklarının bir adım ötesini isterler. O adıma geçince bir adım daha, ölene kadar tatmin olmayan isteklerle ömür sürerler. Arzuladıkları güzellik ve zenginliğe dünya şartlarında kavuşmaları mümkün değildir. Çünkü her zaman karşılıklarına sahip olduklarından daha iyisi çıkacaktır.

Örneğin, bir kişinin satın almayı şiddetle arzuladığı son model bir arabayı düşünün. Büyük çabanın karşılığında sonunda kavuştuğu bu arabanın, çok geçmeden yeni modelleri çıkacaktır ve onun için bunlar

daha cazip hale gelecektir. Veya senelerce para biriktirip, emek harcıyıp sahip olduğu bir evi düşünün. Bir gün mutlaka kendisinininkinden daha güzel bir evle karşılaşacak ve kendi evine olan

ilgisini kaybedecektir. Satın aldığı bu malların eskiyerek, bozularak kendisine vereceği sıkıntılar ise ayrı bir acıdır.

Daha güzelini ve iyisini arama... Sahip olunca eskisinin öneminin kalmaması... Bir aşama sonra, yeninin de eski durumuna düşmesi; işte insanların tarih boyunca içinde yaşadıkları kısır döngü budur. Akıllı olan insanın bu gerçek karşısında durup, neden dünyanın peşinde koşmanın kendisine bir sonuç getirmedikini anlaması ve "benim hayata bakış açımda köklü bir sorun var mı" diye düşünmesi gerekir. Fakat insanların çoğu bu akılcılıktan yoksun bir biçimde, belki de hiçbir zaman yakalaya-

mayacakları hayallerin peşinden koşmaya devam ederler.

Dünya Hayatı Bir İmtihan Yeridir

Allah, dünya hayatını, insanlardan hangilerinin daha güzel davranışlarda bulunacağını, kimlerin sadakat gösterip, Kendisi'ne bağlı kalacağını denemek için yaratmıştır. Başka bir deyişle dünya, Allah'tan korkup sakınanlarla, iman etmeyenlerin ayırt edilmesi için hazırlanmış bir imtihan yeridir. Bu imtihan yerinde güzelliklerle çirkinlikler, iyiliklerle kötülükler, eksikliklerle mükemmellikler biraraya konmuş ve kusursuz bir imtihan sistemi kurulmuştur. İnsanlar,

imanlarının ortaya çıkması için türlü şekillerde denenmektedirler. Ölüm vakti geldiğinde ise Allah'ı hakkıyla tanıyıp takdir edebilenler, inkarcılardan ayrılacak ve kurtuluşa ereceklerdir.

Bu imtihanın sırrını anlayabilmek için öncelikle evrene tamamen hakim olan Rabbimiz'i çok iyi tanımak gerekir. O, gökleri, yeri ve bu ikisi arasındaki her şeyi yoktan var eden, her varlığın Kendisine muhtaç olduğu, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan ve bütün eksikliklerden uzak olan Yüce Rabbimiz Allah'tır. Kuran'da şu şekilde bildirilmektedir:

"Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan (Gani)dır, övülmeye layık olandır." (Hac Suresi, 64)

İSLAM BİRLİĞİ'NE ÇAĞRI

www.harunyahya.org

İslam: Dünyayı
Aydınlatan Işık.

Neden İslam Birliği?

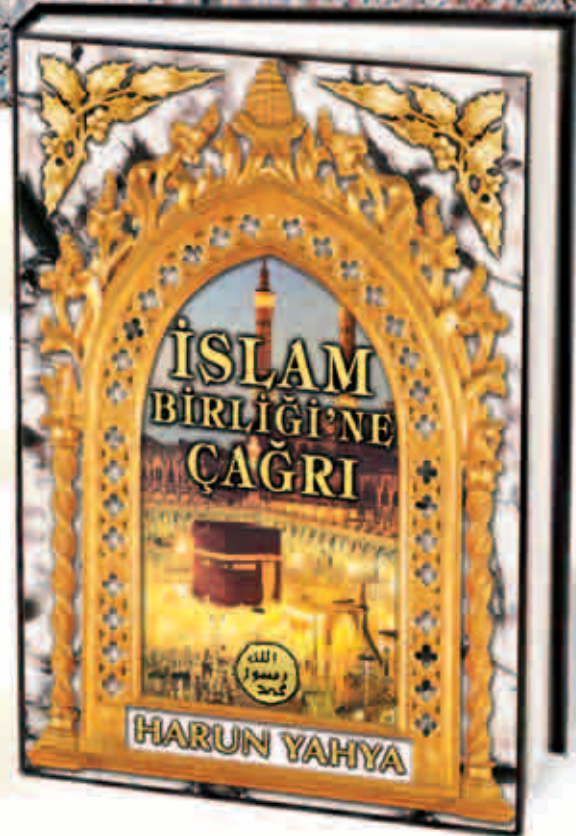
Nasıl Bir İslam Birliği?

İslam Birliği
Müslümanlara
Neler Kazandıracak?

ABD, Ortadoğu ve
İslam Birliği.

İslam Birliği'nin
Batı Dünyası için
Gerekliliği.

İslam Birliği Müjdesi.

*Bu kitapta, oldukça geniş bir
coğrafyayı ve 1.2 milyar Müslümanı
kapsayan İslam dünyasının temel
ihtiyaçlarından biri olan
"İslam Birliği" ele alınmaktadır.*

HARUN YAHYA

GLOBAL YAYINCILIK Sipariş Hattı: 0212 320 86 00 www.bookglobal.net

